

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświęconych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 8 centów. — Biuro Redakcji i Administracji ulica Czarnieckiego 1. 8. — Ekspedycja miejscowa w Agencji dzienników St. Sokołowskiego; Pasaż Hausmanna 1. 9. — Listy należy frankować.

Reklamacje otwarte wolne od opłaty.
Telefon Redakcji nr. 8.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu: rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł. Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 1 zł. 60 ct. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 1 zł. 90 ct. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ewentualnie i miesięczni za dopłatą pierwszą 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów, kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza

Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie Agencja dzienników Stanisława Sokołowskiego Pasaż Hausmanna 1. 9; we Francji w Paryżu wyłącznie agencja pana Adama Boulevard Raspail Nr. 105 bis.

CZEŚĆ URZĘDOWA

Pan Namiestnik przeniósł konceptistę Namiestnictwa Adama Mirskiego z Mościsk do Żydaczowa.

Wysokie c. k. Ministerstwo handlu reskryptem z dnia 18 marca 1898 l. 14.996 przedłużyło na rok czwarty udzielony Stanisławowi Przybyłce w Krakowie reskryptem z dnia 28 lutego 1895 l. 55.220/94 wyłączny przywilej na rotacyjną maszynę parową z mimośrodkowym urządzeniem (*rotierende Dampfmaschine mit excentrischer Anordnung*).

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 18 kwietnia b. r. do l. 35.642 z rozporządzeniem c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych zakazującym bezwarunkowo wprowadzać bydło rogate do królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa z niektórych obszarów państwa niemieckiego, — zamieszczone jest w dzisiejszym numerze „Dziennika urzędowego“ *Gazety Lwowskiej*.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 19 kwietnia.

Oddawna żadno zarządzanie nie wywołało takiego zachwyty, takiej radości w nie-

przychylnej lub wprost nieprzyjemnej Polakom prasie niemieckiej w Prusach, jak ostatni reskrypt pouczający urzędników i nauczycieli, iż powinni całem swoim postępowaniem pozasłużbowem dopomagać rządowi do osiągnięcia tych celów, jaki sobie wytknął w imię idei państwowej w prowincjach z mieszaną pod względem językowym ludnością. Powódz artykułów wywołanych owym reskryptem każe przypuszczać, iż prasa przywiązuje do niego jak największe znaczenie i uważa go za jedną z najpewniejszych rękoi tworzenia takiego stanu, jaki mieli na myśli twórcy związku znanego pod nazwą hakatyistów. Niektóre zaś z pism stronnictwa konserwatywnego, narodowo-liberalnego, antysemitckiego i Rickertowskiego odłamu postępców doznają formalnego zawrotu głowy i w proroczym uniesieniu poczytują reskrypt za ostatni gwóźdź do trumny Polaków pod panowaniem pruskim. Dzienniki te interpretują reskrypt w sposób wychodzący zbyt daleko po za ramy intencji jego autorów i podsuwając mu niejedno, czego niepodobna dopatrzeć się odczytując ów dokument bez złej woli, domagają się odbycia starannego przeglądu pomiędzy urzędnikami i wysłaniami „po za dziesiątą granicę“ tych wszystkich żywiołów, co do których zachodzi podejrzenie iż na nie nie można liczyć bezwzględnie i we wszystkich wypadkach.

W ogóle organa szowinistyczne coraz śmielej podnoszą głowę i natrętnie żądają ścisłej kontroli nad stanem urzędniczym. I tak pisze jeden z głównych monitorów hakatyizmu: „Moglibyśmy przytoczyć mnóstwo przypadków, w których urzędnicy żadną miarą nie odpowiadali i dotychczas nie odpowiadają wielkim zadaniom, których spełnienia od nich się wymaga. Mianowicie działalność wyższych urzędników pod względem narodowego i kulturalnego ożywienia Poznańskiego i Prus zachodnich wiele pozostawia do

życzenia. Uderza nadzwyczaj, że wyżsi urzędnicy tak mało popierają sprawy publiczne, n. p. rozmaite Towarzystwa, założone w celach patriotycznych, w celu wewnętrznej misji, w celach naukowych, artystycznych i innych, nie mówiąc już o tem, że usiłowania niemiecko-narodowe wprost zwalczały zastraszając się frazesem, że urzędnik powinien zachować zupełną bezstronność. Tylko jeden stan chwalebny stanowił wyjątek, t. j. stan wyższych nauczycieli, którzy się okazali na kresach wschodnich żywiołem prawdziwie narodowym i gorliwie popierającym wszystkie sprawy publiczne. Należy tedy postarać się o to, aby w ślady tych pionierów idei i kultury niemieckiej poszli wszyscy bez wyjątku funkcyonaryusze państwowi“.

Entuzjazmu, radości i nadziei organów antypolskich niepodzielają pisma centrum i stronnictwa postępowego Richtera. *Schles. Volkstz.* zaznacza wprost, iż reskrypt dotyka niezawodnie Niemile Polaków, bo też inaczej być nie może, nienapełnia ich wszakże paniczną trwogą i sprawi to tylko, że pobudzi ich do większej jeszcze wytrwałości, do silniejszej organizacji samopomocy i skupi pod jednym sztandarem wszelkie stronnictwa. Ze byt ludności polskiej będzie odtąd bardzo utrudnionym, to rzecz niezawodna. Bo n. p. w reskrypcie znajduje się ustęp, w którym powiedziano, że urzędnicy niemieccy mają wspierać zagrożone w swej egzystencji jednostki niemieckie. Tu robi *Posener Ztg.* trafną uwagę, że przecież samo platoniczne współzucie ze strony funkcyonaryuszów państwowych w Niemczech niepomogło tym zagrożonym jednostkom, że przeto z tej strony będzie musiało być im okazywane czynne także poparcie. A jakim może być ono w tym wypadku? Ot, chyba takim, że urzędnicy odtąd nabywać będą wszystko u Niemców, a ci, którzy dotychczas jeszcze wyjątkowo ku-

powali towary u Polaków, ani feniga odtąd nie zanoszą do składów i warsztatów polskich. W każdym bowiem mieście znajdzie się jakaś jednostka niemiecka z zagrożoną egzystencją, ta zaś, gdy zauważy, że ten lub ów urzędnik kupuje jeszcze u Polaka, postara się o to, aby o takim przekroczeniu dowiedziano się we właściwym miejscu.

Główny organ katolików niemieckich *Germania* wyraża przekonanie, że cała akcja, wywołana rozporządzeniem ministeryalnem, sprawie pojednania dwóch narodowości razem z sobą mieszkających nietylko nie pomoże, lecz przeciwnie zaszkodzi; zaufanie do urzędników, a co za tem idzie i do ca ej organizacji państwowej osłabnie, poszanowanie dla władzy zostanie podkopane. W tym samym duchu pisze *Berl. Ztg.* i tak kończy swój artykuł: „Polacy skarżą się, że mimo wiernego spełniania obowiązków jako obywateli państwa i pomimo, że ich synowie wlewali krew na polach walki o cześć i chwałę Niemiec, stawiani są pod ustawy wyjątkowe. Z pewnością nie przyczyni się reskrypt ministeryalny do złagodzenia przeciwności, lecz tem bardziej utrwali lub wywoła wśród ludności polskiej usposobienie, które państwu nie może nigdy wyjść na korzyść“.

Prasa polska roztrząsa reskrypt spokojnie i w poważnym nastroju. „Przymusowe położenie w jakim znajdują się Polacy — pisze jeden z umiarkowanych dzienników — sprawi, że to, co dotychczas było tylko powinnością, — to jest popieranie wyłącznie swoich, stanie się odtąd świętym obowiązkiem, z pod którego nikt się nie będzie mógł wyłamywać. Rząd zaś nie będzie mógł nam tego brać za złe, — ponieważ sam wskazuje nam drogę, sam nas uczy, że pierwszym obowiązkiem członka danej narodowości jest popieranie rodaków.“

LISTY PARYSKIE.

(Ustąpienie panny Reichenberg z Komedyi francuskiej. — Przedstawienie pożegnane z udziałem Duse. — Duse a Faure. — La petite doyenne. — Nie ma już naiwnych! — Foyer Komedyi francuskiej niegdyś a dziś. — Współzawodniczka panny Reichenberg. — „Le prix Tholer“. — „Don Juan“ Haraucourta w Odeonie. — Bissona „Le Contrôleur des Wagons-lits“. — Capus „Mariage bourgeois“. — Nowy typ. — „La doctrine du mari“ Stan. hr. Rzewuskiego. — Teatr feniustyczny pani Szeli. — Koncert Władysława Górskiego. — Przyjęcie p. Hanotaux w Akademii.

(Ciąg dalszy).

W stosunku do Edmunda objawia się ta podwójna natura jego. Z przywiązania dla córki stara się przyciągnąć Edmunda; ale czyni to z całą bezwzględnością kutego ge-szefciarza. Stosunek z Żuzanną nie go nie obchodzi; a z panną Ramel Edmund również będzie musiał zerwać.

Ale jak tego dopiąć? Progey znajduje narzędzie w osobie stryja Edmunda, Jakóba, bankiera, który stracił wszystko i sprzeniewierzyl nawet majątek brata swego, ojca Edmunda. Dowiedziawszy się o ruinie Tisse-linów, p. Ramel nie sprzeciwia się zerwaniu małżeństwa, a Edmund szczęśliwy jest, że mu Progey otwiera ramiona.

Sztuka, kończąca się małżeństwem tak wstrętnem, i nie wykazująca smutnych jego skutków, czyni w gruncie rzeczy wrażenie deprymujące. I niezawodnie publiczność nie byłaby jej przyjaźliwa dobrze, gdyby nie ów niezrównany Progey i parę konceptów w dialogu, które udały się nie komedyopisarzowi, ale humoryście Capusowi....

Oto parę próbek filozofii życiowej p. Progey:

— Dzisiaj zdeklasowanych jest już tylu, że zaczynają stanowić klasę....

— Glupców zawsze wyzyskiwano i słusznie; bo w innym razie oni by tryumfowali a wtedy świat byłby straconym!

— Wszyscy ludzie, skoro proszą o pieniądze — czy to o 100.000 czy o 5 franków — mają ten sam ruch i to samo spojrzenie.

A oto charakterystyczna przemowa, w której oświadcza Edmundowi, że się ożeni z córką jego:

— Mój przyjacielu, jam nie dużo wart — ale zawsze jeszcze więcej od ciebie. Być może, że zarwałem kilku gołów — to ich sprawa. Ale w twoim wieku i ja uwiodłem młodą, uczciwą dziewczynę, tak, jak ty Żuzannę. Była to zwykła robotnica. Poślubiłem ją a dziecko ulegitymowałem: jest to córka ma, którą ci daję. Ty nie miałeś dość serca, by postąpić podobnie.... ale córka ma kocha cię.

Wyborną jest krótka scenka między zrujnowanym bankierem, Jakóbem, a agentem jego Gorgetem, który przeszkadza mu w popełnieniu samobójstwa.

— Nie! — woła Jakób — ja miałbym przeżyć to zbezczeszczenie? Nigdy!

Gorget. — Czy pan przeżyje zbezczeszczenie, czy zbezczeszczenie pana — to na jedno wychodzi!

Jakób — Śmierć wszystko zmywa.

Gorget. — I niczego nie czyści.... Nie, to już wyszło z mody. Tego się już nie robi. Prawdziwym rewolwerem finansisty to (podaje mu książkę) — „Rozkład jazdy“. — W drogę do Australii! Tam się teraz jedzie. Morin zrobił tak samo i ma dziś piętnaście tysięcy sztuk bydła.... Skoro go pan zobaczy, proszę mu się pięknie uklonić.

*

Stanisław Rzewuski już po raz wtóry w tym roku przypomniał się publiczności paryskiej. Autor „Tyberysza w Capri“, po którym spodziewać się można niejednego je-

szeze utworu szerokiego pokroju, poprzestaje w tym roku na jednoaktówkach bezpretensjonalnych, ale pisanych z wdziękiem i sprytem.

„La Doctrine du mari“, którą świeżo wystawił teatr „Athénée-Comique“, to zabawna scena z życia starego, zniedołężniałego akademika, który był o tyle nieroztropnym, że poślubił młodą żonę. Uczony ten, który zdaje się być predestynowanym do noszenia rogów, traktuje wszystko ze stanowiska wyższej doktryny. Wielką chorobą świata według niego jest nerwoza, a leczyć ją należy tem, że się spełnia kaprysy biednych, nerwowych ludzi.

Gdy więc siostrzeniec jego zdradza wyraźne ślady nerwozy, akademik radzi nie sprzeciwiać się kaprysom jego. Lecz humory panicza tego — zdrowego jak ryba — pochodzi z tego tylko, że się kocha w stryjenie swej i że ta — nie zgadza się na ten kaprys. Właśnie rzecz się ma rozstrzygnąć: skoro stryjenka usłucha błagań zakochanego, da mu czerwoną różę, skoro nie — białą.

I oto zjawia się z białą różą! Siostrzeniec jest w rozpacz. Wówczas zaniepokojony akademik wkracza z doktryną swą: na miłość Boską, nie drażnić nerwowego — dla takiej drobnostki! Żona ustępując naleganiom męża samego, daje młodzieńcowi czerwoną różę.... *Tu l'as voulu!*

*

W rządzie imion polskich zdobywających sobie szerszy rozgłos nad Sekwaną, występuje ostatnimi czasy dobitniej imię p. Maryi Szeli. Kto zna stosunki paryskie, dziwi się temu nie będzie, iż p. Szeli dziś dopiero dochodzi do uznania i pozycji literackiej, chociaż od dłuższego już czasu mieszka w Paryżu. Na tej olbrzymiej arenie zapasników tylu, po części wyposażonych w środki bogate, po części nieprzebiegających w środkach! Szczególnie trudną jest walka dla kobiet pragnących zdobyć sobie stanowisko na

niwie literackiej. Talent sam nie wystarcza. Literatka, nie mogąc utrzymywać wielkiego salonu lub nie posługująca się naturalną bronią kobiety, nie ma widoków.... Te, które są najgłośniejsze, używały zazwyczaj obu sposobów: obiadów i... kolacji. Innym, uboższym materialnie, ale moralnie bogatszym, pozostaje jeden tylko środek: wytrwała praca, wyżęcenie energii.

Tę to energię, obok prawdziwego talentu, zawiódł p. Szeli dziś jego powodzenie swoje. Przyszło ono nie rychło, bo energia, która powinna działać najrychlej, jest przeciwnie środkiem najpowolniejszym. Oto jeden z paradoksów życiowych.

Zapisawszy imię swe zaszczytnie w historii ruchu feministycznego, zdobywszy sobie uznanie jako dramatopisarka sztuką „L'ornière“, zajęła p. Szeli dziś stanowisko wybitniejszej, zakładając „Teatr feministyczny“. Zapewne, że jest to tylko jeden z licznych „théâtres à côté“, że scena ta literacka, dająca przedstawienie mniej więcej raz na miesiąc, nie stanęła jeszcze w randze dawniejszego „Théâtre libre“ lub „L'Oeuvre“, bądź co bądź jednak działalność p. Szeli odbywa się obecnie na szerszej widowni.

Pierwsze przedstawienia teatru feministycznego, które zainaugurował krytyk *Figara*, Henryk Fouquier, nie były zbyt szczęśliwe: sztuki („L'Enfant du Mari“, „Hors du Mariage“, „C'est la vie“, „Libre!“), nie bardzo się podobały, a konferencja p. J. Bois znużyła publiczność. Jednak krytyka jednogłośnie uznała, że uwzględniwszy trudności połączone zawsze z początkami nowych kreacji tego rodzaju, teatr feministyczny prowadzony jest bardzo inteligentnie i że ma widoki prosperowania na przyszłość. Zapewne spotkamy się jeszcze na scenie teatru tego z utworami samejże dyrektorki.

(Dokończenie nastąpi).

Puk

„Ta samopomoc, spokojna, licząca się z prawem, wystrzegająca się wszelkich wybrków, a polegająca na zdwojonej pracy, zdwojonej oszczędności, na zgodzie i miłości wzajemnej sprawie, że i ten nowy środek antypolski, jakkolwiek utrudni nasze położenie, bynajmniej nas nie złamie a wcale już nie pociągnie za sobą — upadku naszego. Dziw by to był nad dziwy, gdyby 3 miliona ludność nie miała znaleźć sama w sobie dostatecznych środków egzystencji!“

SPRAWY MONARCHII

Jutro zbiera się Izba posłów Rady państwa na dalszy ciąg sesji przerwanej feriami Świąt Wielkiej nocy. Z tego powodu w Wiedniu dzisiaj i jutro przed posiedzeniem Izby odbędą się ponowne narady klubów, a na dzisiaj także zapowiedziane jest posiedzenie parlamentarnej komisji prawicy, której przewodniczący, poseł Apolinary Jaworski od kilku już dni bawi w Wiedniu. W prasie tymczasem toczą się ożywione rozprawy na temat, czy obecnie nastanie czas spokojnej i produktywnej pracy w parlamencie. — *Linzer Volksblatt* omawiając tę kwestję, porusza sprawę rządzenia na podstawie §. 14 ustawy zasadniczej, przyczem stwierdza, że wielkie reformy w kierunku socjalno-politycznym i ekonomicznym są na podstawie §. 14 bezwarunkowo wykluczone a także wszystko, co zawiera preliminarz budżetu, nie mogłoby być wprowadzonym w życie; regulacja rzek, budowa dróg, budowa gmachów państwowych, subwencje na cele kultury krajowej, zarządzenia odnoszące się do rolnictwa, handlu i przemysłu, do nauki, sztuki i t. p., nie mogłyby być wykonane. W każdym razie na podstawie §. 14 nie mogłoby być stworzonym nic nowego, a wszystkie życzenia, wyrażone w niezliczonych wnioskach i petycjach do Izby poselskiej, musiałyby pozostać niezadowolone. Także uregulowanie kwestyi językowej przez ustawę językową nie może nastąpić za pomocą §-fu 14. „A przecież właśnie w tej mierze — pisze wspomniany dziennik — jest nieodzownie potrzebnym, aby Rada państwa możliwie najrychlej uzyskała zupełną zdolność akcyj. Wszystko w zastoj: od największych do najmniejszych rzeczy; nie nie może być pchnięciem naprzód, jeżeli Rząd będzie skazany na §. 14. Nie możemy zrozumieć, skąd czerpią odwagę przyjąć na siebie za to odpowiedzialności te partye, które Rady państwa absolutnie nie chcą dopuścić do pracy. Lud żąda od nich ścisłego rachunku. A znany lud o tyle, iż możemy powiedzieć, że wymawianie się niezniesieniem rozporządzeń językowych hr. Gautscha, nie będzie dla niego dostatecznym powodem, tem mniej teraz, gdy formalne szanse ustawowego uregulowania kwestyi językowej stoją lepiej, niż kiedykolwiek. Ale jeszcze jedno. Jeżeli parlament okaże się niezdolnym do pracy, to pozostanie naturalnie niezadowolona kwestya ugody z Węgrami. I ona zostałaby więc przedłużona jeszcze na rok za pomocą §. 14. Podobnie jak dotąd zawdzięczyć należy obstrukcji, że obrót mlewem jeszcze istnieje, tak jego istnienie przez dalszy rok przyjąć ona będzie musiała znowu na swoje sumienie, jak niemniej wszystkie uciążliwości ugody. Tak więc skupia się szereg najważniejszych momentów, aby najusilniej przypomnieć posłom obowiązek uczynienia parlamentu zdolnym do pracy. Jeśli on w obecnym okresie sesji nie nie zrobi, wówczas lud będzie wiedział, na kogo spada wina za to, że całe życie sparaliżowane i że nędza szerzy się coraz bardziej.“

W zakresie stosunków wewnętrznych w łonie opozycyjnych stronnictw niemieckich najciekawszym objawem jest proces walki i rozłamu między partją niemiecko-ludową a radykalną grupą niemiecko-narodową (posłów Schoenerera i Wolfa). Doniesłszy już wczoraj o broszurze posła dr. Hohenburgera, jednego z najwybitniejszych przywódców niem. partji ludowej, który w swem piśmie p. t. „Nie- i eckie stronnictwo ludowe i wewnętrzne stosunki polityczne“, odpięra gwałtowne ataki, skierowane przez grupę Schoenerera przeciw niemieckiej partji ludowej od chwili, gdy ona nie podpisała wniosku o oskarżenie gabinetu hr. Gautscha. Dr. Hohenburger wykazuje jednak zarazem, że siły niemieckie powinny być zjednoczone w tym kierunku, aby ostatecznie stworzona została zadowolniająca ustawa językowa, którą sama przez się uczyniła nie potrzebnie rozporządzenia językowe. W pierwszej linii ma dr. Hohenburger na myśli stworzenie t. zw. *Rahmengesetz*, któreby uregulowało prawa językowe w całym państwie. Miałoby być mianowicie ustanowione ogólne zasady państwowe, określające granice zakresu działania ustawodawstwa państwowego, ustawodawstwa krajowego i władzy administracyjnej, a następnie mogłoby być uchwalone specjalne ustawy dla poszczególnych krajów koronnych. Autor jednak sam widzi,

że wśród dzisiejszego przesilenia parlamentarnego, przeprowadzenie takiego zadania napotykałoby na nieprzezwyciężone trudności i dlatego, stawiając ogólną ustawę językową, jako cel, dodaje zarazem, iż także „wielką wartość mogłoby mieć dobre rozwiązanie skromniejszego zadania, t. j. uchwalenie specjalnych ustaw dla Czech i Moraw“.

Za tą myślą oświadcza się także *N. fr. Presse*, wiedeński korespondent jednak *Narodnich Listów* występuje przeciw temu i sądzi, że rozwiązanie kwestyi językowej przynajmniej co się tyczy Czech musi być pozostawione sejmowi.

Oprócz zaś dr. Hohenburgera, także i drugi wybitny przywódca stronnictwa niemiecko-ludowego, poseł Grabmayer, którego Schoenererowcy jeszcze przed kilku tygodniami sławili jako najczystszej krwi narodowca i jako wyjątek pomiędzy wiernokonstytucyjnymi właścicielami ziemskimi, — wystąpił w niedzielę w Meranie w bardzo stanowczy sposób przeciw radykalno-narodowemu stronnictwu niemieckiemu. Poseł Grabmayer zaprzestował w swej mowie przedewszystkiem przeciwko agitacji za obstrukcją, która służyć powinna za broń tylko w ostatecznej potrzebie. Istnieje — rzekł — mała frakcja, której celem jest rozkład Austrii. Hasło tej frakcji opiewa: „Pereat Austria, ażeby zyskała blask Germania“. Przypomniałszy dzikie sceny, wyprawiane przez Schoenerera i Wolfa, a mianowicie ich postępowanie w obec prezydenta dr. Fuchsa, stwierdził mowca, że obaj ci agitatorowie cierpią na obłąd wielkości i żądają, aby 150 posłów poddało się woli pięciu. — Zaznaczył dalej z całym naciskiem, że opozycja niemiecka jest austriacką i że pierwszym jej celem jest ratowanie Państwa. Wołał głośno — rzekł — by mnie wszędzie słyszano: jesteśmy i pozostać chcemy Austriakami.

W Kamienicy czeskiej przemawiać chciał onegdaj przed wyborcami włosciańskimi poseł Stefan Richter. Schoenererowcy przez wywołane okna dostali się do sali i przeszkodzili odbyciu zgromadzenia. Ta sama scena powtórzyła się, kiedy chłopci ze swoim posłem udali się na zgromadzenie do innego lokalu. Między chłopami panuje z tego powodu gwałtowne wzburzenie. W innych gminach, gdzie Richterowi udało się przyjąć do głosu, uchwalili mu wybory uznanie i podziękowanie.

Posłowie Pergelt, Funke, Knoll i Bohaty, dalej liczni posłowie sejmowi, kilka reprezentacji gminnych i setki wyborców nadesłali p. Schöckerowi wyrazy zaufania i uznania, jako protest przeciwko napęściom Schoenererianów.

Niemieckie stronnictwo postępowe, stronnictwo ludowe i wolny związek niemiecki zwołały posiedzenie na jutro rano przed otwarcie Izby.

KORESPONDENCJE

Florenca, 16 kwietnia.

Od jutra rozpoczynają się w „Atenach włoskich“ uroczystości ku uczczeniu pamięci dwóch wielkich i sławnych florentczyków: Pawła Toscanelli i Ameriga Vespucci, a przygotowania do tych „feste centenarie“ kończą się wszędzie z gorączkowym pospiechem. Program tych uroczystości jest bardzo obfity, bo obliczony na czas od 17 do 29 kwietnia; a dla uświetnienia tej uroczystości narodowo-patriotycznej zjedzie dnia 24 b. m. do Florencji rodzina królewska i zabawi tu przez cztery dni w pałacu Pitti.

Jutro rozpoczyna się uroczystości wstępne w sali „dal duecento“ wspaniałego Palazzo Vecchio, dawnej siedziby rządu republiki florentyjskiej; wieczorem zaś za jasnej wspaniałe ognie sztuczne, ustawiono na placu Michała Anioła, tuż obok przesławnego brązowego posągu Dawida, który z wyniosłego swego piedestału nad całym domniem miastem i zewsząd jest widzialny. — W program wchodzi między innemi następujące dalsze uroczystości: odkrycie pomnika na placu przed kościołem S. Croce; wielkie koncerty popularne; produkuje cyklistów z Turynu; przedstawienia teatralne klasyczne komedii Aristofanesa „Platon“ w języku greckim; regata narodowa na rzecze Arno; kilkunastu wyścigi konne, które ma królewska para swoją obecnością zaszczyścić; odsłonięcie trzech pomników, wzniesionych dla sławnych mężów stanu i artystów; uroczyste otwarcie wspaniałego placu Vittorio Emanuele; wielka uroczystość ludowa na Piazza dell'Indipendenza i iluminacja ulicy Ventesette Aprile, tak nazwanej na pamiątkę przeniesienia stolicy zjednoczonych Włoch do Florencji. Dalej pójdą: żywe obrazy w strojach z piętnastego wieku urządzona w historycznej sali Palazzo Vecchio, a na zakończenie ogólna iluminacja całego miasta w dniu 29 kwietnia.

Wszystkie te uroczystości jednak, jakkolwiek wspaniałe i z fantazją włoską urzą-

dzane przebrzmiały po dniach kilku, natomiast trwała i nadzwyczaj cenna pamiątka jubileuszu czterechsetletniego Ameriga Vespucci (Wszystkich Świętych); a to wskutek nader ciekawego odkrycia, które zrobiono w tej świątyni w lutym b. r. Florenca oddawna chlubiła się swym sławnym ziomkiem, który tak wybitny miał udział w odkryciu nowego świata, że tenże nawet nazwany został jego imieniem „Amerika“, a nie imieniem Kolumba, lecz do ostatnich dwu miesięcy nie znany był we Florencji autentyczny wizerunek wielkiego nawigatora. Obecny przełożony konwentu OO. Franciszkanów, do których należy kościół Ognia Santi, biegły archeolog i znawca historii sztuki florentyjskiej, przyszedł głównie wedle wskazówek Vassari'ego, najslawniejszego historyka sztuki włoskiej z XVI. wieku, do przekonania, że w kościele Ognia Santi znajdować się powinien fresk, przedstawiający całą rodzinę Vespucci'ch, a więc i wizerunek słynnego nawigatora. Idąc za wskazówkami uczonego archeologa przystąpiono więc w połowie lutego b. r. do usunięcia obrazu w drugim ołtarzu z prawej strony kościoła Wszystkich Świętych. Robota ta, przeprowadzona umiejętnie i z wszelką ostrożnością wydała zdumiewający rezultat! Odsłonił się bowiem znakomicie w kolorach żywych utrzymany fresk słynnego malarza Ghirlandaja, przedstawiający w dolnej swej większej części tak zwaną Pietà t. j. złożenie ciała Chrystusowego do grobu, a w górnej swej części, zajmującej około trzecią część obrazu, gloryfikację całej rodziny Vespucci'ch. Gloryfikacja ta w ten sposób jest przedstawiona, że we środku obrazu stoi Matka Boska z rozłożonymi szeroko ramionami i błogosławi i bierze w swą opiekę całą rodzinę sławnego odkrywcę nowego świata. Po prawej stronie Matki Boskiej stoją męscy członkowie tej rodziny, a po lewej jest grupa kobiet, przedstawiająca portrety matki, babki i dwóch ciotek Ameriga Vespucci.

On sam umieszczony jest po prawej stronie najbliższej Matki Boskiej, obok niego stoi ojciec, dziad i jeszcze trzej członkowie rodziny, z nich jeden w infule biskupiej. Amerigo przedstawiony jest jako młodzieniec dwudziestoletni, bez zarostu; twarz bardzo ładna, pełna wyrazu, rozum i stanowczości. Można sobie łatwo wyobrazić radość Florencji z tego niezwykłego odkrycia, które tak a tempo się pojawiło, właśnie w tym roku, kiedy Florenca gotuje się do oddania cześci wielkiemu swemu ziomkowi.

Kościół Ognia Santi, nie należący dotychczas do słynniejszych we Florencji, nabrał odrazu wielkiego, bo aktualnego znaczenia, a każdy turysta spieszy tam, aby zobaczyć słynny fresk Ghirlandaja, od kilku wieków zasłonięty jakimś pospolitemu znaczenia obrazem ołtarzowym. Przed freskiem stoi też naturalnie szereg sztalgu malarzów, artyści spieszą odtworzyć ten ciekawy ze wszelkich miar obraz i fotografia w tysiącach egzemplarzy go reprodukuje i popularyzuje.

Wracając z pielgrzymki polskiej do Rzymu zatrzymałem się umyślnie we Florencji, aby zobaczyć ten skarb nowo odkryty, a dla miasta Florencji tak cenny i pospiesznie skreślił tę krótką notatkę. W końcu nadmieniam jeszcze, że bawił tu wczoraj przez kilka godzin ks. biskup Weber, jadący ad limina Apostolorum do Rzymu i zwiedził również kościół Ognia Santi, dziś tak wspaniałony przez odsłonięcie wspaniałego fresku Ghirlandaja.

Dr. T. Gerstmann.

Sprawy polskie w Prusach.

Na zebraniu konserwatywnego stowarzyszenia wyborczego w Stolpe, starszy prezydent regencji na Pomorzu Puttkamer, miał mowę o wzroście polskiego ruchu na Pomorzu. Mowca oświadczył, iż nie należy lekceważyć tego zjawiska, że w ostatnich czasach polskość w niektórych prowincjach pruskich, które od wieków uważane były za czysto niemieckie, tak wzrosła i wzmocniła się, że przy zbliżających się wyborach do parlamentu mocno mogłaby się dać we znaki. Faktem jest iż Polacy na Pomorzu odbyli szereg zgromadzeń wyborczych i w walce wyborczej między konserwatystami a liberałami oni będą tym językiem u wagi, który przechylili szalę zwycięstwa na tę stronę, którą uznają dla siebie za dogodniejszą.

Pod wrażeniem ostatniego reskryptu rządu pruskiego, sypią się jak z rękawa w prasie hakatystów projekty przyspieszenia akcji germanizacyjnej. I tak na wyższe stanowiska kościelne należy powoływać osoby, które nie będą przystępne antypaństwowym wpływom, wszyscy zaś urzędnicy, nauczyciele i sędziowie i t. d. winni bezwarunkowo stać na gruncie niemiecko-narodowym. Oznaczeni z Polkami nie wolno wcale ustanawiać; każdy urzędnik, chcący pracować we wschodnich prowincjach musi koniecznie być ożeniony z Niemką. Tego samego należy wy-

magać od oficerów pułków, rozlokowanych we wschodnich prowincjach, pułki te powinny być także utrzymywane w zupełnej „czystości“, nie należy pozwolić Polakom w nich odslugiwać jednoroczną służbę. Polskiego robotnika z Królestwa i Galicji należy wreszcie zastąpić urlopnikami wojskowymi, którzy latem winni być z niemieckich stron posłani do polskich, przyczem rządy poczynić dla nich pewne ułatwienia przywozowe. W ten sposób wytworzy się nowa napływowa ludność niemiecka, która wzmocni szeregi osiadłej i pociągnie za sobą nowe zastępy niemieckich przemysłowców i kpeów.

Do tej kategorii projektów należy także pomysł pewnego „wielkiego właściciela ziemskiego z Poznańskiego“, który w *Berliner N. Nachrichten* żąda na seryo przyniesienia komisji kolonizacyjnej prawa przymusowego wywłaszczenia tych majątków polskich, które dla jej celów są konieczne.

Niedawno doniosły dzienniki polskie, że zarządca jednej z poczt na prowincji w Poznańskim miał odczytać listonoszom rozporządzenie, zabraniające rozpowszechniania gazet polskich. *Pos. Zig.* zasięgnąwszy w tej mierze informacji u wiarygodnego źródła dowiedziała się, że nie chodzi tu wcale o akcję przeciw pismom polskim. Rozporządzenie zabrania tylko listonoszom werbowania abonentów pismem polskim, a wydane zostało z powodu zachowania się *Gazet. Grudziądzkiej*, której redakcja miała zachęcać niektórych listonoszów, aby przy roznoszeniu listów werbowali jej abonentów. Jaki dotąd tak i nadal więc listonosze zobowiązani są przyjmować abonament i pisma polskie regularnie roznosić, nie wolno im jedynie ze swej strony zachęcać do abonowania.

Istniejące w Poznańskim i Prusach zachodnich rozliczne spółki pożyczkowe banki ludowe korzystają z kredytu w berlińskiej centralnej kasie dla instytucji pożyczkowych, co było solą w oku dla hakatystów. Za ich tedy przyczynieniem dyrekcja centralnej kasy wydała rozporządzenie orzekające, aby spółki polskie przyjmowały tak że Niemców na członków i udzielały im pożyczek, dalej, aby posługiwały się w administracji swej także językiem niemieckim, umieszczały ogłoszenia w gazetach niemieckich i na walnych zebraniach prowadziły swe narady w języku niemieckim. Każda spółka, chcąc nadal kredytu rządowego używać, musiała podpisać deklarację, przyjmującą powyższe warunki.

Z prasy rosyjskiej.

Z powodu ostatniego rozporządzenia rządu pruskiego piszą *Birz. Wiedomosti*: „Obudzenie się samopoczucia polskiego na Szlasku, od XV wieku podlegającego naciskowi germanizacyjnemu, ruch narodowy wśród włościan polskich wyznania ewangelickiego w okręgu królewickim, niezaprzeczony wzrost ducha polskiego w Poznańskim i w Prusach nad Wisłą, właśnie w ciągu tego dwudziestopięcioletnia, kiedy stosowano tam środki germanizacyjne, wreszcie nie nieznaczące dotychczas skutki rugowania Polaków przez Niemców zapomocą funduszu kolonizacyjnego — upoważniają do powątpiewania, ażali rozstrzygnięcie zadania, wytkniętego w reskrypcie, wypadnie pomyślnie z punktu widzenia prusko-niemieckiego. Wyprzeć żywioł od zarania dziejów osiadły na ziemi rodzinnej, a liczący trzy miliony głów, niełatwa to sprawa nawet dla narodu silnego, światłego i bogatego. Przykład Irlandji świadczy, że wyzucie z własności ziemskiej jednej rasy, aby zastąpić ją drugą, nietylko nie usuwa, lecz owszem zaognia sprawę partykularyzmu i wadli narodowych“.

Przed kilkoma miesiącami toczył się spór gorący pomiędzy działanikami o to, czy w r. b. znajdą się w Rosyji powiaty, dotknięte niedoborem zboża? *Now. Wr.* stanowczo twierdziło, że się znajdują, korzystając z zapowiedzi bliskich obrad nad sprawą wywozu zbożowego za granicę, przemawiało za potrzebą uregulowania handlu zbożem wewnętrznego w ten sposób, ażeby ludność wszystkich powiatów zapewnić środki żywienia.

Spór jeszcze nie przebrzmiał, gdy oto się okazało, że słuszność była po stronie *Now. Wr.* Oto dzienniki petersburskie ogłaszają urzędowe zawiadomienie o utworzeniu akcji ratunkowej, za pośrednictwem ofiar publicznych, na rzecz dotkniętej głodem ludności ośmiu gubernij, mianowicie: kałuskiej, kurskiej, orłowskiej, riazaniańskiej, stawropolskiej, tambowskiej, tułskiej i woroneńskiej. Według spisu jednodniowego z r. z. ludność wiejska (t. j. z wyłączeniem miast) tych gubernij wynosi 13,733,049 osób, czyli nieco więcej niż 1/10 część ogółu mieszkańców (126,411,736) państwa.

Istniejący od niedawna w Petersburgu „Związek pisarzy rosyjskich“ na ostatniem ogólnem posiedzeniu swoich członków roz-

trząsał wnioski własnej komisji prawniczej w przedmiocie ustawy cenzuralnej. Referat — w całości wydrukowany w *Pet. Wied.* — streszcza dzieje przepisów cenzuralnych od r. 1865 i zastanawia się nad obecnym stanem prasy w Rosji; wnioski zaś komisji są następujące: należy wyjednać a) rewizję ogólną ustaw cenzuralnych, b) zmianę w przepisach, regulujących zmianę własności wydawnictw, jako umowę cywilną w zakresie spraw majątkowych, c) uchylenie przepisów co do redaktorów tymczasowych i ustalenie wyłącznie redaktorów stałych, d) oznaczenie terminu przedawnienia dla ostrzeżeń, jako kar na wydawnictwa, wychodzące bez cenzury, e) uchylenie dla wydawnictw prowincjonalnych, jako wychodzących z cenzurą kar administracyjnych.

Zgromadzenie ogólne przyjęło wnioski powyższe jednomyślnie, wobec czego „Związek pisarzy” w myśl zatwierdzonej swojej ustawy, wystąpi w najkrótszym czasie z petycją, należycie uzasadniającą wnioski przytoczone, do ministerstwa spraw wewnętrznych. W pracach komisji „Związku” brało udział 15 osób z grona najwybitniejszych prawników i literatów.

Z powodu wzrastającego ostatnimi czasami udziału kapitałów zagranicznych w przedsiębiorstwach rosyjskich, *Now. Wr.* pisze: „Zdaje się, iż nad Uralem rozgrywa się historia, znana już na południu i w Baku, gdzie wszystkie główne przedsiębiorstwa górnicze, metalowe i naftowe, przeszły w ręce cudzoziemców, którzy dawnym właścicielom może nawet zostawili majątki milionowe, lecz będące miską soczewicy w porównaniu z ogromem bogactw sprzedanych. Zjawisko takie nie jest dla nas zgoda pocieszająca”.

KRONIKA

Lwów, 19 kwietnia.

Kalendarz jubileuszowy.

19 Kwieciana:

Rok 1849. Potyczka pod Sarlo.

Rok 1875. Podróż dalmatyńska. Najj. Pan odbywa powozem drogę ze Sinji do Dornis, a po zwiedzeniu tej miejscowości, do kopalni węgla kamiennego w Siwericz.

Rok 1897. Od Południa grozi spokojowi europejskiemu nowa burza: Turcy wypowiada wojnę Grecji. Dyplomacya austriacka poparta flotą na wodach kretańskich, pracuje wspólnie z innymi wielkimi mocarstwami Europy nad utrzymaniem pokoju.

— **Sprawozdania poselskie.** Pp. posłowie z miasta Lwowa na Sejm krajowy, pragnąc zdać sprawę ze swych czynności sejmowych, ogłosili odezwę zapraszającą wyborców na zgromadzenie, mające się odbyć we czwartek, dnia 21 b. m. o godzinie 6 wieczorem w sali ratuszowej.

Na odezwie podpisani są pp.: dr. Bernard Goldman, dr. Godzimir Małachowski, Michał Michalski, Tadeusz Romanowicz i Józef Soleski.

— **Kolumna Mickiewicza we Lwowie.** Pod tym tytułem czytamy w ostatnim numerze tutejszej *Gazety technicznej*: „W imię Towarzystwa lit. im. A. Mickiewicza powstała przed rokiem myśl uczczenia stoletniego jubileuszu największego naszego wieszca jakąś trwałą pamiątką, którą i dla przyszłych pokoleń mogła być oznaką czci, jaką społeczeństwo nasze otacza twórcę „Pana Tadeusza”. Myśl tę przekazano, w czasie wyboru komitetu dla obchodu tej uroczystości, osobnej komisji, która uchwała wieszczowi naszemu wystawić nie posąg, lecz kolumnę; uchwałę tę potwierdził jednomyślnie cały komitet na posiedzeniu, które odbyło się 1 b. m. w sali ratuszowej i w ten sposób zadecydował o kształcie i rodzaju przyszłego pomnika Mickiewicza we Lwowie.

Uchwałę tę witamy ze szczerą radością z bardzo wielu powodów. Przedewszystkiem zrywa on ze zwykłym szablonem i dąży do czegoś nowego, oryginalnego; przy naszym ubóstwie wielkich, wybitnych talentów rzeźbiarskich umożliwia stworzenie dzieła prawdziwie pięknego niewielkimi nawet siłami, a wreszcie, co również nie jest rzeczą najmniejszej wagi, daje rękojmię, że pomnik nie będzie pokutował szeregu lat po pracowniach i odlewniach, nie będzie dziesiątki razy ulegał przeróbkom i poprawkom, które prawdziwemu dziełu sztuki na dobre wyjść nie mogą, lecz że w krótkim czasie ozdobi jeden z placów naszego miasta. Na koniec i to trzeba dodać, że monument tego rodzaju można wykonać — przy równej może wartości estetycznej — znacznie mniejszymi funduszami, w każdym zaś razie do funduszy tych zastosować.

Według planu komisji kolumna Mickiewicza ma być przedewszystkiem dziełem sztuki i łączyć architekturę z rzeźbą, wysokość jej ma

przebiegać 20 metrów, ma zaś być zbudowaną z materiału trwałego i na nasz klimat wytrzymałego. Tak przynajmniej określono jej cechy w wezwaniu konkursowem, które będzie zwrócone do naszych rzeźbiarzy i architektów, pozostawiając co do innych kwestyi i szczegółów zupełną swobodę fantazyi artystycznej.

Wobec tego głównym motywem, podstawą pomnika będzie architektura; potrzebna kolumna o szlachetnych, artystycznych formach — rzeźba będzie tu tylko upiększającym dodatkiem. Zdaniem naszym byłby potrójny sposób rozwiązania zadania, jakie oczekuje naszych artystów: 1. na wysokim piedestału cokół, ozdobiony płaskorzeźbami, na nim kolumna, zakończona postacią wieszca; 2. na cokole grupa artystyczna z postacią wieszca, kolumna zaś zakończona figurą allegoryczną (geniusz poezyi, orzeł i t. p.); 3. grupa allegoryczna wspierająca się na cokole, kolumna zaś zakończona postacią Mickiewicza.

Trilemat ten oparliśmy na tem, że postać wieszca naszego powinna koniecznien występować na pierwszy plan i nadawać cechę całemu dziełu, tak, żeby już z daleka — a kolumna tej wielkości widzialną będzie ze wszystkich prawie wbytujszych punktów miasta — można było poznać, dla kogo monument ten postawiono.

Materyałem, z jakiego składać się będzie pomnik, będzie zapewne granit i bronz. Marmur kararyjski byłby zapewne w pierwszym roku piękniejszym, ale jest to materyał na nasz klimat nie wytrzymały i ulegający zbyt prędko zepsuciu, te zaś, o których mówimy, przetrwać mogą wieki nie tracąc nic na piękności”.

W końcu zaznacza artykuł, że komisya zamierza urządzić wystawę szkiców modelowych i w ten sposób całe dzieło oddać pod sąd szerokiej warstwy naszej publiczności, która z pewnością zainteresuje się tą sprawą i użytych jej takiego poparcia, na jakie myśl uczczenia największego naszego wieszca zasługuje. Jedynie co do terminu tej wystawy zaznaczyć należy, iż ponownie komisya widziała się zmuszoną odroczyć termin konkursu i ostatecznego nadsyłania modeli szkicowych, przeto też wystawa urządzona będzie w terminie późniejszym, niż uroczystości Mickiewiczowskie.

— **Rada miasta Lwowa** odbędzie po feryach świątecznych posiedzenie dopiero w sobotę, z powodu, że we czwartek i piątek posłowie sejmowi z miasta Lwowa składać będą w sali ratuszowej sprawozdanie ze swych czynności poselskich.

(x) **Obchód ludowy konstytucyjny 3 Maja**, przygotowywany we Lwowie przez katolicką młodzież rękodzielniczą został odłożony, ze względu, iż 3 Maja przypada na dzień powszedni, na niedzielę 8 maja. Obchód, którego program ma być bardzo urozmaicony, odbędzie się na stoku pod kopcem Unii Lubelskiej. Reprezentacya gminy m. Lwowa użytyła komitetowi subwencyi 60 zł. a ponadto ofiarowała mu 2 sęgi drzewa, które z nastaniem zmroku mają być spalone na szczytce kopca.

— **Wystawa jubileuszowa w Wiedniu.** P. Prezydent Ministrów hr. Thun zwiadził wczoraj gotową już prawie wystawę jubileuszową w Praterze. Utworzył się komitet, złożony z kilkuset pań i panów, celem urządzania na wystawie szeregu przyjęć i uroczystości. Uchwalono między innemi w dzień otwarcia wystawy utworzyć szpaler z ludności, która witać będzie Monarchę na całej drodze od Burgu do Prateru. W tym celu tworzy się komitet obywatelski, dla utrzymania porządku, złożony z 2000 osób.

W sprawie udziału miasta Lwowa w tej wystawie bawił w Wiedniu w tych dniach inżynier magistratu lwowskiego p. Brunek. Miał on zadanie poczynić przygotowania do udekorowania miejsca, wyznaczonego na okazy i tabele statystyczne odnoszące się do miasta Lwowa. P. Brunek zawarł umowę z firmą Sandor Jaray (nadworny dekorator i dostawca), który przygotowuje i stosownie przyozdobi miejsce, dla Lwowa przeznaczone, a zarazem zajmie się odpowiedniemi umieszczeniem okazów lwowskich.

Tabele, rysunki i opisy lwowskich urządzeń dobroczynnych, wygotowane przez urząd budowniczy i biura magistratu, zostaną już w przyszłym tygodniu wysłane do Wiednia, albowiem d. 7 maja b. r. ma nastąpić uroczyste otwarcie wystawy.

— **Z Towarzystwa politechnicznego.** Zgromadzenie tygodniowe Towarzystwa politechnicznego odbędzie się we środę, dnia 20 b. m. o godzinie 7 wieczorem (Rynek 1. 30). Na porządku dziennym: Wykład inżyniera p. Maksymiliana Hubera: „O planimetrze Pritza”.

— **Dr. Oskar Widman**, prymaryusz szpitala powszechnego, docent fakultetu medycznego, członek c. k. krajowej Rady zdrowia, po powrocie do zdrowia, ordynuje jak dawniej w mieszkaniu swem przy ul. Grodzickich 2.

— **Towarzystwo św. Józefa** z Arimatei odbędzie walne zgromadzenie 20 b. m., t. j. we środę w ratuszu (sala obrad magistratu) o godzinie 4 popołudniu.

— **Drugi koncert** kapeli wokalne pani Nadyi Sławińskiej odbędzie się dziś, we wtorek, w sali Domu Narodnego z nowym programem. Bilety są do nabycia przed koncertem w księgarni Polskiej.

— **O rzekomem ustąpieniu p. dyrektora Słoneckiego** z Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń i powołaniu w jego miejsce ks. Ponińskiego, naczelnika Dyrekcji skarbu, pojawiła się pogłoska w jednym z dzienników krakowskich z okazji obrad Rady nadzorczej tego Towarzystwa. Pogłoska ta — jak zapewnia *Czas* — jest nieprawdziwą i na ostatnich posiedzeniach Rady nie było mowy ani o rezygnacyi p. Słoneckiego ani o ewentualnym wyborze ks. Ponińskiego.

— **Z Kasyna miejskiego.** W sobotę, d. 23 b. m. o godzinie 8 wieczorem koncert kapeli wojskowej i tańce. Lista otwarta od środy do piątku.

— **W Związku naukowo-literackim** odbędzie się wieczorek we czwartek 21 b. m. Na temat ruchu 1848 r., mówić będzie dr. E. Łubiński. W części muzykalno-wokalnej ze współudziałem panny Władysławy Jezierskiej, pp. Fr. Wysockiego, artysty dramatycznego, Paszkowskiego i Szymańskiego, śpiewaków opery. Początek o godzinie pół do 8.

— **W Stowarzyszeniu nauczycielek** (Rynek 10), odbędzie się we czwartek 21 b. m. o godzinie 6 wspólne „święcone”, na które wydział Stowarzyszenia członków swych tak zwyczajnych jak i wspierających jak najuprzejmiej zaprasza.

— **Składki.** Do Administracyi *Gazety Lwowskiej* nadesłali pp. urzędnicy Kasy Oszczędności w Rzeszowie, dla b. urzędnika autonomicznego, tkniętego paraliżem, kwotę 2 zł. 30 ct.

— **Nieostrożna jazda.** Kiemens Garnowski, woźnica u Józefa Hausmana, fabrykanta wody sodowej pod l. 7 przy ulicy Sykstuskiej, jadąc dnia wczorajszego popołudniu prędko i nieostrożnie ulicą Kazimierzowską, najechał na przejeżdżającą na własnym wózku właścicielkę fiaków, Maryę Wagner i złamał tylną oś wózka.

Wieczorem dnia wczorajszego najechał woźnica Włofa Pinelesa pod l. 31 przy ul. Gródeckiej zamieszkałego, wskutek prędkiej i nieostrożnej jazdy ulicą Kazimierzowską na Agnieszkę Prosoł, żonę zarobnika, powalił ją na ziemię i przejechał, wskutek czego odniosła znaczne obrażenia na ciele. Stacya ratunkowa udzieliła jej pierwszej pomocy i odstawiła ją do szpitala powszechnego, a co do woźnicy, który po dokonany czynnie zbiegł, pozostawiając konie z wozem na ulicy — zarządzono poszukiwania.

— **Omal nie nieszczęśliwy wypadek.** Patrol policyjny spostrzegłszy tej nocy około 5 godziny rano wydobywający się dym z piwnicy Arona Filipa pod l. 34 przy ul. Krakowskiej, zawiadomił o tem straż pożarną, która przybywszy na miejsce i wyważywszy drzwi od piwnicy, znalazła w niej tlejącą słomę, a na niej śpiących zarobników Jana Dacka i Stefana Reszotnika, którzy za pozwoleniem Arona Filipa od dłuższego czasu tam nocowali. Wczoraj weszli oni do tej piwnicy na noceg w pijanym stanie i wzniciwszy prawdopodobnie niedopałkami cygar ogień, pozasypiali. Dacka i Reszotnika uwięziono.

— **Zguba.** Katarzyna Schwab, kolektantka: kładek na korzyść towarzystwa „Katholischer Schulerverein” w Wiedniu, zamieszkała tymczasowo pod l. 56 przy ulicy Sykstuskiej, zgubiła dnia 16 b. m. książkę składkową tego towarzystwa z pozwoleniem na zbieranie składek w Galicyi. Uprasza się wszystkich, aby zbierających składki na podstawie tych dokumentów raczyli oddać w ręce c. k. władz.

— **Z Krakowa donoszą:** Wczoraj odbył się ostatecznie wybór pierwszego wiceprezydenta m. Krakowa, w miejsce ś. p. dr. Faustyna Jakubowskiego. Rada miejska głosowała trzykrotnie, z powodu że przy pierwszym i drugim głosowaniu obaj kandydaci, Andrzej hr. Potocki i dr. Karol Pieniążek, adwokat, otrzymali równą ilość głosów, a mianowicie w pierwszym głosowaniu po 24 głosów; w drugim po 25 głosów. Po ogłoszeniu wyniku drugiego głosowania hr. Potocki oświadczył, iż zrzeka się wyboru.

W ostatnim głosowaniu na 51 głosujących p. Pieniążek otrzymał 31, hr. Potocki 12 głosów. Osm kartek było białych. Wybrany tedy został dr. Karol Pieniążek.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: W Czerniowcach, Grigori Holban, właściciel dóbr w Rumunii, jedna z najsympatyczniejszych postaci w stolicy Bukowiny, wielki dobroczyńca dla ubogich. Był on zarazem jednym z filarów partii konserwatywnej królestwa rumuńskiego, prawą ręką Lascara Catargi, który nazywał go „duszą Mołdawii”. Niezłomność jego zasad konserwatywnych była przysłowiową, tak jak przysłowiową stała się jego miłość ojczyzny, prawdomówność, szczerść prawdy, uczynność i gościnność wielkobojska. Wszystkie te przymioty wynosiły go kolejno na stanowisko prefekta departamentu Dorohoj, prezydenta trybunału, to znów deputowanego i senatora. Był księżem Kuza chlubił się zawsze jego lojalną przyjaźnią. Obecny król Karol darzył go względami i ozdobił komandoryą Gwiazdy rumuńskiej. Ś. p. Holban pojął w roku 1874 w drugie małżeństwo rodaczkę naszą z Królestwa, p. Helenę z Ossoria Dobieckich, córkę ś. p. Napoleona, a wnucę Wojciecha, bohater-legendy, generał-intendenta ostatniej armii naszej w r. 1831. Zwłoki przewieziono do

Rumunii i złożono w uroczych Mogożesti, dobrach zmarłego.

W Drohowyżu, Marya z Leszczyńskich Getritzowa, żona introligatora i radnego miasta Lwowa, przeżywszy lat 25. Pogrzeb odbędzie się we środę o godzinie 5 popołudniu z głównego dworca na cmentarz Łyczakowski.

W Tarnowie, Cecylia z Rychterów Nie-decka, wdowa po oficerze wojsk polskich z r. 1831, w 71 roku życia.

W Podhorcach, Antoni Drogomir-Kwieciński, zarządca dóbr ks. Lubomirskiej, przeżywszy lat 58.

— **Bazar wyrobów krajowych w Krynicy.** P. Antoni Pizunski, kupiec tutejszy, utrzymujący magazyn towarów bławatnych, płócien, konfekcyi damskiej, bielizny i t. p. otwiera z dniem 1 czerwca w Krynicy: Bazar wyrobów przemysłu krajowego. W rozesłanem do pism zawiadomieniu o tem powiada p. Pizunski słusznie: „Zwiedzając w roku ubiegłym niektóre w kraju zdrojowiska, zauważyłem, że przemysł krajowy, o podniesienie którego całe społeczeństwo się stara, jest tak nieznanie reprezentowany w zakładach kąpielowych, że zupełnie znika w obec nagromadzonych tam towarów obcych, a jednak wszystkie podobne miejscowości są najodpowiedniejsze do zapoznania z przemysłem krajowym szerszej naszej publiczności”.

Czynnie popierając myśl tę, postarał się p. Pizunski o najodpowiedniejszy lokal w Krynicy i w sezonie b. r. otwiera tam pierwszy „Wystawowy bazar wyrobów przemysłu krajowego”. O ile starczyć będą zasoby kapitału, kupuje p. Pizunski za gotówkę, na stały rachunek, dając chwilowe zaliczki, a następnie przyjmuje w komis na czas sezonu od 1 maja do 30 września wszelkie możliwe wyroby przemysłu krajowego. W tej myśli zaprasza twórcą bazaru wszystkie Towarzystwa, Spółki, oraz pp. producentów, by jak najliczniej we własnym interesie nadsyłali mu oferty co do towaru, jaki mają do zbycia, pod stałym adresem Antoni Pizunski, Lwów, Akademicka l. 12; również od 1 czerwca Antoni Pizunski, Krynica, stacya kolei Muszyna. Również uprasza o podawanie adresów, gdzie tylko w której miejscowości jaka produkcya przemysłu istnieje, ażeby mógł posłać zaproszenia do współudziału i zgłosić się o zakupno. Na żądanie wysła *franco* bezpłatnie jak najtreściwsze objaśnienia i cyrkularze.

Wszyscy producenci, nadsyłający swoje wyroby w komis, żadnych innych kompletnie nie ponoszą, oprócz kosztów posyłki, a każdy dział przemysłu będzie miał osobne miejsce jak zwykle na wystawach jest urządzone z uwidocznieniem adresu producenta i tylko od sprzedanych towarów pobierać się będzie 10 proc. na pokrycie kosztów utrzymania bazaru.

— **Z kroniki prowincjonalnej.** Z Rohatyna nam donoszą, że d. 10 b. m. pojawił się tam pies obcy niewiadomego właściciela podejrzany o wieśkie kradzieże i pokąsał cztery osoby, dwóch mężczyzn i dwie kobiety. Pokąsanym udzielił natychmiastowej pomocy lekarz miejscowy dr. Antoni Terlecki, poczem trzy osoby zaopatrzone przez gminę w zasiłek pieniężny wysłano do zakładu dr. Bujwida w Krakowie, czwarty pokąsany, Uszer Horszowski, pomimo najusilniejszych przedstawień nie chciał się udać do wspomnianego zakładu. Psa natychmiast zastrzelono.

Z Jarosławia nam piszą: Tomasz Sęk, rolnik z Woli węgierskiej przejeżdżając przed kilku dniami wraz z synem swoim około godziny 10 wieczorem przez rzeczkę Węgiecką spał z wozu i utonął. Ponieważ Jan Sęk (syn) odgrażał się nieraz iż musi ojca pozabawić życia, ponieważ przepija cały majątek, a obaj byli w krytycznym ostate niebezpieczeństwie, przeto wyteczono przeciw Janowi dochodzenie karne, gdyż nie jest wykluczone przypuszczenie, że mógł stracić ojca z wozu do wody.

Z Przemysław: Dnia 10 b. m. zarobnik Danyło Cap z Podusilnej, obchodząc się nieostrożnie z nabiją strzelbą, zastrzelił półtoraroczną dziewczynkę Joannę, córkę Jakóba Bachmana.

— **Samobójstwo.** W Wiedniu zastrzelił się w przystępie obłąkania w swem biurze znany fabrykant papieru Maurycy Mayr.

— **Suderman chory.** Znany poeta niemiecki Suderman, zachorował w Neapolu tak ciężko na chorobę kiszkową, iż musiał udać się do szpitala.

— **Z Madrytu**, gdzie jak wiadomo — odbywał się w tych dniach kongres lekarski i aptekarski, nadesłał p. Karol Sklepiński, tutejszy aptekarz, biorący w tym kongresie udział, korespondencyę do *Dziennika Polskiego*, w której podaje zajmujące szczegóły o rodakach naszych w Madrycie. Między innemi wspomina p. Sklepiński o koncercie, jaki się odbył z okazji zjazdu medyków, w klubie literacko-artystycznym. Koncert rozpoczął się kwartetem smyczkowym Mozarta, w którym partye wiolonczelową odegrał prof. Konserwatorium madryckiego p. Mirecki, nasz rodak. Charakterystycznym jest, iż p. Mirecki nie rozumie ani słowa po polsku, a mimo to przyznaje się do narodowości polskiej. Rodzice jego wyemigrowali z Radomia przed kilku dziesięciu laty, a on zajmuje tę posadę od lat 25. Prof. Mirecki liczy nie więcej jak 50 lat, wygląda bardzo młodo i znany w Madrycie jako znakomitość muzyczna.

Natychmiast po oddaniu kart uczestników kongresu z Austro-Węgier w ambasadzie austriackiej — rewizytował wszystkich w hotelu Embajadores ambasador hr. Dubsky, zarazem zawiadomił, iż królowa regentka pragnie łaskawie przyjąć u siebie wyjątkowo na specjalnej audyencji wszystkich, delegatów austriackich ku czemu oznaczono wtorek dnia 12 o godz. 6 po południu. Wjazd odbył się do pałacu przez *Puerta de la armeria*.

Przyjęcie u królowej — pisze p. Sklepiński — było dla nas wszystkich bardzo miłą niespodzianką, a wywarło na nas ogromne wrażenie, pozostawiając na zawsze niezatarte wspomnienie. Wprowadzeni zostaliśmy olbrzymimi schodami przez szpaler gwardistów do sal audyencyonalnych, a przeszedszy przez dwie sale, zatrzymaliśmy się w trzeciej — gdzie kilka dam honorowych królowej zajmowało przeznaczone miejsca. Mistrz ceremonii wprowadził następnie obydwu przewodników deputacji prof. dr. Grubera, idącego na czele imieniem austriackich poddanych, których było 27 z paniami i dr. K. Ohyzera, radcę ministerialnego i członka Akademii Umiejętności w Budapeszcie, imieniem węgierskich, których było 7. Po kilku minutach oznajmił dr. Gruber, iż królowa pragnie mówić z uczestnikami kongresu. Weszli nasamprzód austriacy członkowie, a w liczbie tej i cztery panie. Przeszliśmy mały pokój wchodząc do drugiego małego buduaru wielkości nie więcej nad 16 metrów kwadratowych, gdzie zastaliśmy królową stojącą, a witającą nas przejmującym uśmiechem. Zaledwie mogliśmy się pomieścić w tym małym buduarze. Pierwszy przemówił prof. dr. Gruber i przedstawił jako pierwszego radcę Dworu prof. dr. Juraszka z córką.

Królowa mówiła z córką prof. Juraszka, następnie z profesorem i z kolei ze wszystkimi obecnymi zamieniła kilka zdań. Mnie, przedstawionego jako delegata ze Lwowa, zapytała królowa: Jak długo jechałem ze Lwowa, gdyż to długa droga? — odpowiedziałem: „Sześć dni, Najjaśniejsza Pani!“ „A! Lwów znam z opisu, gdyż tam był mój brat!“ — odrzekła królowa. „Tak, Najjaśniejsza Pani — Najd. Arcyksiążę Leopold Salwator z Małżonką Arcyksiężną Blanką, mieszkał 4 lata we Lwowie i zostawił bardzo miłe wspomnienie“. Inżynier-budowniczy Schulz zagadnięty został: „Czy pan także ze Lwowa?“ a zapytany, jak podobał mu się Madryt i wogóle styl w budowie, odpowiedział, iż styl jest oryginalny i nam nieznan. „A to musisz pan pojechać do Toledo i Eskurjalu, gdzie znajdzie pan wiele bardzo ciekawych szczegółów dla swego zawodu“. Jako trzeci z Polaków, przedstawiony był inżynier-technik p. Florkiewicz z Krakowa, delegat Towarzystwa inżynierów i architektów z Wiednia, od siedmiu lat zatrudniony w towarzystwie amerykańskim elektrotechnicznym w Madrycie. Odpowiadając na zapytanie w jakim zawodzie pracuje i z jak jest, zauważyła królowa: „Pan także Polak! Polacy uważają się za ławość języków! W Krakowie byłam jeden raz!“ Następnie rozmawiała z nim po hiszpańsku, widocznie uradowana, iż obcokrajowiec przyswoił sobie język hiszpański.

Notatki literacko-artystyczne.

(n) **Z sali koncertowej.** (Wieczór wokalny panny Jezierskiej. — Koncert kapeli Nadyń Slavianskiej). W piątek mieliśmy sposobność usłyszeć znowu naszych dobrych znajomych: Trio — Melcer, Wolfsthal, Sladek, p. Jeromina śpiewającego i p. Woleńskiego deklamującego. Na tem tle, śpiewała p. Władysława Jezierska jedną arję i kilka piosenek, całość zaś ujęta była w ramy chóru męskiego Towarzystwa muzycznego.

O tem, jak grali pp Melcer, Wolfsthal i Sladek, rzecz zbyteczna wspominać; najlepszym dowodem wrażenia, było ogólne ubolewanie wśród publiczności, że artyści zgrali tylko część pierwszą z Triu Mendelssohna a dopiero oklaskami zmuszeni dodali jeszcze jedną, gdy wszyscy radziły byli całość usłyszeć. Śpiew p. Jeromina, w sali koncertowej pod pewnym względem jeszcze zyskuje, można się tu z jeszcze większą swobodą rozkoszować tym pięknym, łatwym tak obfitym a szlachetnym materiałem głosowym. Deklamacja p. Woleńskiego stanowiła wśród muzyki miłe urozmaicenie Artysta odczytał „Zemstę kwiatów“ Freiligratha i „Czarodziejek“ Asnyka.

Tak wyglądało tło wieczoru wokalnego. — Główna postać, była cokolwiek za mało wydatną w stosunku do niego. Bo p. Jezierska jest ciągle jeszcze uczennicą, mimo że występuje w koncertach: ma jeszcze przed sobą dość do studyowania, zwłaszcza na punkcie śpiewu koloraturowego, w którym to zawodzie specjalnie pracuje. Ale jest to talent, który postępuje naprzód i do zamierzonego celu dojdzie, bo ma pewną umiejętność wzięcia się do rzeczy i spryt a przytem dużo szczyt przywiązanie zarówno do samej osoby jak do sposobu interpretowania utworów. Zdolności najwybitniej występują w wykonaniu piosenek, zwłaszcza lekkich — „Pieszczotkę“ śpiewała bardzo dobrze. Prześliczna pieśń Zarzyckiego „Błaga się wicher po polu“ nie zrobiła wrażenia należytego, gdyż brakowało jej głębszego

serdeczniejszego tonu; tego jednak prawdopodobnie nie zdobędzie śpiewaczka nigdy, bo jej głos z natury jest chłodny, jak po największej części każdy lekki sopran. Za to znowu zdobył się niezawodnie biegłość, którą już dziś w gamach (słyszeliśmy parę bardzo dobrze wykonanych) bez zaprzeczenia posiada. Emisja głosu nie jest jeszcze zupełnie pewna i jednokowa, niekiedy wydaje się nam utrudniona ściśnięciem gardła, co po części może być i wynikiem tremy. Po pracy nad nią i nad wydoskonaleniem szczegółów, przy swej muzykalności i inteligencji, p. Jezierska powinna zająć wybitniejsze stanowisko wśród najmłodszych naszych sił śpiewackich.

Koncert rosyjskiej kapeli wokalnej odbył się wczoraj w Narodnym Domu przy bardzo licznych udziałach publiczności. Nadinę Slawiańską wraz z jej trupą przyjęto bardzo przychylnie, oklaskując żywo wszystkie piosenki ludowe, zwłaszcza mało-ruskie, a w szczególności te, których układ zawierał rozmaite efekty i sztuczki. Ale o poważnym sukcesie artystycznym nie ma mowy, i w tem właśnie leży zawód, jakiego doznali wszyscy słuchacze, co szli na koncert w oczekiwaniu śpiewu a capella. Najprzód tylko niektóre pieśni wykonywały śpiewaczki bez posługiwania się akompaniamentem harmonium, a następnie wykraczają i przeciw naszemu pojęciu o smaku i przeciw wymaganiom na punkcie intonacji. Może to wszystko stanowi właśnie typowość kapeli, ale nie robi wrażenia dodatniego, zwłaszcza, że przy bezdusznosci całej produkcji staje się w końcu monotoniem.

Niezwykłym jest tu tylko basista o bardzo niskich tonach (kontra a!), ładny głos posiada tenor, sympatyczną powierzchowność i miły głos sopranowy sama Nadina Slawiańska. Nie da się również zaprzeczyć, że i fizyjonomie śpiewaków i strój ich narodowy dają całość oryginalną ze względów etnograficznych dość ciekawą.

Pani Sembrich-Kochańska wystąpiła w sobotę w Wiedniu w teatrze Karola w „Lucyi“ z olbrzymim powodzeniem. Dzienniki nazywają p. Kochańską wielką, jedyną dziś śpiewaczką.

Konkurs dramatyczny. Dodatkowo do swego ogłoszenia z dnia 22 marca b. r. Wydział krajowy podaje do publicznej wiadomości, że w komisji konkursowej, która rozstrzygnąć ma trzeci konkurs dramatyczny krajowy, wezmą udział pp.: dr. Juliusz Bandrowski, dyrektor teatru hr. Skarbka we Lwowie; dr. Karol Estreicher, c. k. bibliotekarz Uniwersytetu Jagiellońskiego, członek Akademii umiejętności w Krakowie; Adam Krechowicki, c. k. rada Namiestnictwa, redaktor *Gazety Lwowskiej*; dr. Antoni Małeki, em. profesor c. k. Uniwersytetu lwowskiego, członek Izby panów i Akademii umiejętności w Krakowie; Tadeusz Pawlikowski, dyrektor teatru miejskiego w Krakowie; dr. Roman Pilat, profesor c. k. Uniwersytetu lwowskiego; Tadeusz Romanowicz, redaktor *Słowa Polskiego* i dr. Józef Wereszczyński, członek Wydziału krajowego, prezes komisji dla artystycznego nadzoru sceny polskiej we Lwowie.

W Krakowie — jak donoszą — została w sobotę przedstawioną sztuka Macieja Szukiewicza, młodego i zdolnego poety p. t.: „Uruda“. Sztuka jest dziełem talentu, głębiej obmyślanem w rodzaju sudermanowskim. Przyjęto ją bardzo życzliwie.

Na wystawie sztuk pięknych pozyskano w ostatnich dniach cały szereg nowości i tak: Dział portretów wzbogacony został dwoma najnowszymi pracami Damazego Kotowskiego, który nadesłał „Portret Rektora Antoniego Małeckiego“ i „Portret p. Czernego“, ofiarowany temuż przez grono urzędników w dniu 40-letniego jubileuszu zawodowej pracy. Dalej wystawiono Tadeusza Ajdukiewicza „Karawana na pustyni“, nabyty u artysty w Bukareszcie przez Jana hr. Zamoyńskiego; Bratkowskiego „Krajobraz zimowy“, Cwiklińskiego „Dwa pejzaże“, Grabińskiego „Dwa widoki“, Harasimowicza „Widok z okolic Krakowa“, Kruszewskiego „Dwa stndy“ i „Krajobraz“, Popiela Antoniego „Biust brata artysty“, Reyznera kilka „Studyów“, Wiercińskiego „Portret p. R.“, Żmurki „Blondynka“ i „Brunetka“, artystów zagranicznych dwa wielkie rozmiarów płótna: Bürkleina „Bitwa pod Lissą“ i Rulanda „Saturnalia“, wreszcie „Wachlarz“ malowany przez Rybkowskiego, a wykonany przez uczennice Szkoły przemysłowej pod kierownictwem panny Kneé.

Konkurs niemieckich chirurgów zebrał się dnia 13 b. m. w Berlinie pod przewodnictwem dr. Trendelenburga z Lipska. Wielkie zafeciem wzbudził prof. Mikulicz z Wrocławia referatem swym o najnowszych próbach ulepszenia aseptyki ran. Postępowy operator posuwa się w ostrożności swej dzisiaj tak daleko, że przysłał sobie nawet nos i usta maską muszlinową, przychwytyując bakterie, jakie przy mówieniu, pokaszliwaniu i t. p. uchodzą w powietrze i dostać się mogą do rany. Specjalne rękawice zmniejszają niebezpieczeństwo infekcji z tej strony. Impregnowanie materiałów do zażywania rany użytych, zupełne zamknięcie rany

szwami, wreszcie antyseptyczna pasta — zapobiegają infekcyi następczej. Tak więc da się uchronić ranę zupełnie od przystępu zarodków niebezpiecznych dla jej leczenia.

„Tygodnika ilustrowanego“ najnowszy numer poświęcony jest pamięci Matejki. Zawiera portret mistrza, ilustracje całego muzeum (domu) Matejkowskiego i mnóstwo reprodukcji z obrazów i szkiców. Nadto obok bogatej części literackiej, kroniki, także szczegółowy opis wynalazku Szczepanika wraz z ilustracyami i porównaniem podobnego odkrycia przez Prószyńskiego.

Z teatru. Jutro we środę przedstawioną będzie nadzwyczaj zajmująca sztuka czeskiego autora Jarosława Hilberta p. t. „Wina“ którą obecnie na scenie „Narodniho Divadla“ w Pradze, grywają z wielkim powodzeniem. Główną rolę wykona u nas pni Siennicka.

We czwartek — jako przy końcu operowego sezonu — odbędzie się benefis pni Arkłowej, która odśpiewa swoją najwspanialszą kreację „Żydówkę“ wraz z p. Florjańskim i Jerominem. Nie wątpimy, iż liczni wielbicieli naszej znakomitej primadonny zapełnią we czwartek teatr po brzegi, ażeby wyrazić jej swoje sympatie.

Repertuar teatru hr. Skarbka pod dyrekcją dr. Juliusza Bandrowskiego i Ludwika Hellera.

Dziś, we wtorek po raz drugi i ostatni w tym sezonie „Afrykanka“, wielka opera w 5 aktach Mayerbera.

We środę po raz pierwszy „Wina“, sztuka w 3 aktach Jarosława Hilberta, przekład Macieja Szukiewicza — z panią Siennicką w głównej roli.

We czwartek na benefis pani Arkłowej „Żydówka“ wielka opera w 5 aktach Halevyego. Występ pani Arkłowej, Władysława Florjańskiego i Juliana Jeromina.

W piątek po raz drugi „Wina“ dramat w 3 aktach.

W sobotę popołudniu o godzinie pół do 4 dla młodzieży szkolnej „Poskromienie złośnicy“ komedia w 5 aktach Szekspira.

W nauce: „Pietro Caruso“, dramat Roberta Bracco, w przekładzie Jana Kasprowicza, „Agnieszka Jordan“, sztuka Jerzego Hirschfelda, w przekładzie Jana Kasprowicza i „Córka Jefty“, dramat Cavallotti'ego.

W dniu 3 maja wznowiony będzie dramat historyczny I. J. Kraszewskiego „Trzeci Maja“.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Giełda zbożowa: Cukier surowy loco Aussig 12-25 do 12-30, loco Ołomuniec 11-50 do 11-60, loco Berno-Wiedeń 11-55 do 11-65, na maj loco Aussig 12-30 do 12-35, cukier w kostkach primi 37-50 do 37-75, secunda 37-25 do 37-50. Spirytus kotyngentowany loco Wiedeń 19-70 dy 19-80. Nafta kaukazka transito Tryest 3-50 do 3-75, galicyjska przeźroczysta 16- do 16-25.

Targ zbożowy.

Lwów, 19 kwietnia. Pszenica 11-75 do 12- —, żyto 8- — do 8-30, owies 8- — do 8-30, jęczmień 7-25 do 7-75, rzepak 11- — do 11-50, groch 7-25 do 10- —, wyka 6- — do 6-50, nasienie lniane — do —, nasienie konopne — do —, bób — do —, bobik 6-50 do 7- —, hreczka 8- — do 8-50, konieczna czerwona galicyjska 38- — do 45- —, biała — do —, tymotka 15- — do 22- —, anyż — do —, kukurudza stara — do —, nowa 5-75 do 6- —, chmiel stary — do —, nowy za 56 kilo — do —, spirytus paritas Tarnopol gotowy 16-75 do 17-25, na termin 15- — do 15-50, waranty — do —.

Kraków 18 kwietnia: pszenica biała 11- — do 11-15, czerwona 11- — do 12-75, żółta 11- — do 12-75, żyto 8-50 do 9- —, jęczmień browarny 8- — do 9- —, owies 8- — do 8-50, rzepak — do —.

Rodwoleczyska. Pszenica galicyjska 11-60 do 11-90, żyto 7-70 do 8- —, jęczmień 6-40 do 7- —, owies 7-10 do 7-40, kartofle 1-80 do 2- —, rosyjska pszenica 9-35 do 10- —, żyto 5-75 do 6-25, owies 5-90 do 6-50 zł.

Czerniawce: Pszenica 11-40 do 11-50 żyto 7-50 do 7-70, jęczmień browarny 7-10 do 7-30 owies 7-25 do 7-35, rzepak gotowy 12-75 do 13- —, konieczna czerwona 42- — do 44- —, kukurudza gotowa 5-10, do 5-15, na czerwiec 5-10 do 5-15, bób — do —, groch — do —, anyż 24- — do 28- —, spirytus za 10.000 litrów bez podatku 17-0 do 17-75.

Przemysł: Pszenica 11- — do 12- —, żyto 8- — do 8-50, jęczmień 7- — do 8- —, owies 7-75 do 8-50, proso 6- — do 7-50, groch 8- — do —, fasola 7-75 do —, bób 7-50 do 8- —, kartofle 2-10 do 2-35, siano 1-60 do 1-80 zł.

Wiedeń, 19 kwietnia. (Telegram *Gazety Lwowskiej* z urzędowego sprawozdania magistratu wiedeńskiego).

Na wtorkowy targ zwieziono bydła rogatego na rzeź ogółem 4802 sztuk; w tej sumie było z Galicyi 552, z Bukowiny 34 sztuk.

Przebieg targu był mało ożywiony.

Ceny spadły w porównaniu z zeszłotygodniowymi o 1 zł.

Z całego spędu pozostało niesprzedanych 120 sztuk.

Wołów z Galicyi i Bukowiny sprzedano: 77 sztuk po 26 do 29 zł., 251 sztuk po 30 do 33 zł., 85 sztuk po 34 do 36 zł., 5 sztuk po 37 do 38 zł. za centnar metryczny żywej wagi. Buhaje podtuczone bez różnicy pochodzenia kupowano po 24 do 32 zł.; krowy podtuczone po 24 do 32 zł.; było chude dla masarzy po 17 do 24 zł. także za centnar metryczny żywej wagi.

OSTATNIA POCZTA

Depesza doniosła wczoraj o przyjęciu przez Najj. Pana na wczorajszej audyencji ogólnej deputacji miasta Pragi.

Według depesz z Wiednia Najj. Pan, wysłuchawszy prośby deputacji praskiej Rady miejskiej, rozważał najprzód z członkami deputacji o sprawach budowlanych, w końcu zaś rzekł: „W przedłożonej mi prośbie, aby jeden z Członków Mojej Rodziny zamieszkał stałe w Pradze, widzę wyraz dynastycznego uczucia królewskiej stolicy Pragi, który mnie napęłnia radością. Chętnie też wezmę to życzenie wasze pod rozwagę“.

Następnie deputacja przedstawiła się P. Prezydentowi Ministrów hr. Thunowi, któremu zdała sprawę ze swej audyencji u Najj. Pana oraz nado przedłożyła dezyderata gminy n. Pragi a w końcu udała się deputacja do P. Ministra skarbu dr. Kaizla.

Przedłożenia ugodowe, które w najbliższych dniach będą wniesione w Izbie posłów Rady państwa, stanowią, jak donoszą z Wiednia, kompleks 21 ustaw, które po części odnoszą się do właściwej ugody cłowo-handlowej, po części zaś do dalszej akcyi walutowej.

Jak to już poprzednio donoszono, przedłożenia walutowe tyczą się przedewszystkiem wykupu pozostałych not państwowych i zastąpienia ich przez nowe noty obiegowe. Jak twierdzą, na miejsce znajdujących się jeszcze w obiegu 112 milionów zł. not państwowych, wprowadzone zostaną częściowo nowe banknoty, opiewające na sumę 10 koron, częściowo nowe monety srebrne. Nowe banknoty będą wypuszczone na sumę ogólną 160 milionów koron. Nowe monety srebrne opiewać mają na sumę 5 koron każda i będą bite z mieszaniny 0-9 srebra i 0-1 miedzi. Będą one wielkości mniej więcej dawnych monet dwuguldenowych i odznaczać się mają artystycznym wykonaniem. Na jednej stronie monety znajdować się będzie popiersie Monarchy, na drugiej orzeł cesarski, oznaczenie wartości i rok wybicia. Napis dokoła orła brzmieć będzie w odpowiednim skróceniu, jak następuje: „Franciscus Josephus I., D. G. Imperator Austriae, Rex Bohemiae, Galliciae, Illyriae etc. et Apostolicus Rex Hungariae“. Gładki brzeg będzie nosił napis pogłębnymi literami: „Viribus unitis“. Nowa srebrna moneta powyższego wzoru będzie bita ogółem na sumę 64 mil. koron, z czego 44.800.000 koron przypadnie na Austrię, a 19.200.000 koron na Węgry. Monety półkoronne, które były przewidziane w pierwszej ustawie walutowej, na razie nie będą bite.

Węgierska deputacja kwotowa wybrała wczoraj Kołomana Szella przewodniczącym a dr. Falka referentem.

Sąd przysięgłych w Budapeście uznał dziennikarza Izidora Zsiaka z Turocz-szent-Martona, winnym podburzania spełnionego przez umieszczenie trzech artykułów w piśmie słowackim *Narodni Novini* a trybunał skazał go na 8 miesięcy więzienia i 600 zł. grzywny.

Vossische Ztg. dowiaduje się z rzekomo wiarogodnego źródła, że rząd pruski przygotowuje szereg środków, mających na celu „cywilizacyjne i ekonomiczne podniesienie wschodnich prowincyj“. Ministerstwo, odpowiadając osobistemu gorącemu życzeniu cesarza, zastanawiało się na ostatnim swem posiedzeniu nad tą sprawą i narażało się z kompetentnymi osobistościami. Specjalnie dla Poznania projektowane jest podobno w najbliższej przyszłości, obok zniesienia wewnętrznych walów fortyfikacyjnych, przyłączenie do miasta trzech przedmieść, założenie nowej wyższej szkoły realnej, szkoły handlowej,

średniej szkoły technicznej, wielkiej biblioteki państwowej i muzeum.

Minister oświaty odmówił zezwolenia na założenie gimnazjum żeńskiego we Wrocławiu.

P. Puttkamer, sekretarz stanu dla Alzacy i Lotaryngii, zamierza ustąpić ze swego stanowiska.

Z Petersburga donoszą, iż projekt zastosowania do Królestwa Polskiego przepisów pasportowych, obowiązujących w cesarstwie, wkrótce będzie opracowany w ostatecznej formie; projekt ten uzasadnił po raz pierwszy w r. 1893 gubernator płocki.

Nowoje Wremia dowiaduje się, że dla wprowadzonych w Królestwie Polskim z inicjatywy warszawskiego generał-gubernatora kuratorów trzeźwości mają być wydawane zapomogi ze skarbu w sumie 173,300 rubli.

Przy rosyjskiem ministerstwie sprawiedliwości utworzona będzie komisja do wynalezienia środków walki przeciw zbrodctwu. Poruszona ma być kwestya pracy przymusowej w domach zarobkowych na wzór angielski.

Dotychczasowy kierownik ministerstwa dworu, hr. Fredericks, mianowany został ministrem dworu.

Z Belgradu donoszą: Minister spraw wewnętrznych zgodził się na wniosek prefekta policji miejskiej, ażeby postawić w stan oskarżenia przywódcę partii radykalnej Pasica. Jest on podobno oskarżony o obrazę majestatu. Uwieszenie Pasica — jak twierdzą — ma nastąpić niezwłocznie.

Mimo to, centralny zarząd stronnictwa radykalnego zawotował dla Pasica wyrazy zaufania i prosił go, aby pozostał i nadal na czele partji.

W procesie przeprowadzonym przed sądem w Belgradzie przeciw bandzie hajduków i ich pomocników skazano Kojica i Jovanovica, którym 22 ciężkich przestępstw udowodniono, na śmierć przez rozstrzelanie. Siedmiu oskarżonych, między nimi dwie kobiety, skazano na więzienie od 3 do 20 lat.

Następca tronu greckiego z małżonką wyjeżdża dnia 21 b. m. do Kopenhagi. Później ma złożyć wizyty w Berlinie i Londynie.

Wojskowi *attachés* ambasad w Konstantynopolu wyjadą niebawem do Tessalii, aby prowadzić w dalszym toku przerwane w jesieni r. z. prace nad regulacją granicy między Grecją a Turcją. Prace te ukończą się prawdopodobnie w połowie maja.

Wedle depeszy z Konstantynopola do *Timesa* sekretarz pałacowy Dżewad basza udaje się w specjalnej misji do Petersburga i zawiezie bogate dary sułtana dla cara i carowej. Misja jego ma pozostać w związku ze sprawą gubernatorstwa na Krecie i dłużnego Rossyi odszkodowania wojennego.

Komunikat pisma urzędowego *Glas Crnogoraca* zwraca się przeciwko pomnożeniu straży tureckich około Skutari i gromadzeniu tam wielkiej ilości wojska. Zarządzenia te — zdaniem tego pisma — mogą zachwiać dobrem porozumieniem, istniejącem między Czarnogorą a Turcją.

Królowa angielska nadała księciu Czarnogóry wielką wstęgę orderu Wiktorji z brylantami, a następcy tronu czarnogórskiego ks. Danile, wielki krzyż oficerski tegoż orderu.

Jeszcze nie rozstrzygnięto kto będzie prezydował w nowym procesie Zoli: czy radca trybunału apelacyjnego Tardif, czy też prezydent Perivier.

Ruci wyborczy jakkolwiek znajduje się dopiero w stadium początkowym, stopniowo staje się coraz bardziej ożywionym. Dotychczas do 581 mandatów zgłoszono około 2500 kandydatur. Z wybitnych osobistości wypowiedzieli publicznie swe zapatrywanie Brissón i Ribot. Brissón żąda wspólnej akcyi wszystkich republikanów przeciwko klerykalizmowi i konserwatystom; Ribot zaś życzy sobie utworzenia silnej partji rządowej, któraby stopniowo wprowadzała niezbędne reformy. Clémenceau nie przyjął ofiarowanej mu kandydatury w Draguignan i w piśmie do radykalno-socjalistycznego komitetu wyborczego, który mu kandydaturę ofiarował, zaznacza, że polubił swoją niezależność, chce więc i nadal pozostać poza parlamentem, ale zawsze słowem i czy em walczyć będzie w pierwszych szeregach za wolność i sprawiedliwość.

Według urzędowego wykazu statystycznego dyrekcyi cel, wartość importu w trzech pierwszych miesiącach bieżącego roku dosięga sumy 1.130.201.000 franków, podczas gdy w tym samym okresie przeszłego

roku import wynosił 1.012.925.000 franków; eksport zaś w pierwszych trzech miesiącach roku bieżącego wynosił 800.018.000, a w przeszłym roku 815.587.000.

Prezydent ministrów Méline miał mowę polityczną w Remiremont na zgromadzeniu swych wyborców, w której bronił polityki swego gabinetu, przyczem wspomniął o zaśludze, jaką ministerstwo jego położyło dla kraju przez przymierze z Rossją, a zarazem chwalił zagraniczną politykę ministra Hanotaux i nadmienil, iż dążyć należy do urzeczywistnienia praktycznych reform w kraju w duchu Gambetty i Ferry'ego. Mowca oświadczył się za wolnością religijną i przeciwko podatkowi dochodowemu.

Z Paryża donoszą, że włoski *attaché* wojskowy Panizzardi odjechał do Włoch.

Prezydent Faure był w Nizy obecny na pokładzie pancernika „Brennus” na manewrach morskich floty francuskiej. Przy powrocie pancernik angielski „Ramilles” salutował prezydenta 21 strzałami armatnimi. Prezydent wczoraj powrócił do Paryża.

Pułkownik Paty du Clam, jak z Paryża donoszą, przeniesiony został ze sztabu generalnego do piechoty. Clémenceau odrzucił ponowny wybór do Izby deputowanych.

W Paryżu w hotelu ambasad angielskiej umarł w 69 roku życia lord Oxenbridge, starszy brat sir Edmunda Monsona, reprezentanta królów Wiktorji we Francji. Zmarły był członkiem Izby gmin, a w 1882 roku, po śmierci ojca swego wszedł do Izby lordów. Lord Oxenbridge należał do stronnictwa liberalnego a był jednym z najgorliwszych zwolenników polityki i osoby Gladstone'a; ponieważ umarł bezdzietny, tytuł jego przechodzi też na bratanka, sekretarza ambasad w Paryżu. W skutek śmierci brata, ambasador Monson nie mógł udać się do Nizy celem powitania królowej; zastąpił go pierwszy sekretarz ambasad Gosselin.

W sprawie zatargu hiszpańsko-amerykańskiego ostateczne rozstrzygnięcie zawsze jeszcze nie zapadło. Piątkowe posiedzenie senatu waszyngtońskiego trwało 12 godzin. Mac-Kinley wezwał do siebie we czwartek wybitniejszych senatorów, polecając im uchwalenie rezolucyi w łagodniejszej formie od rezolucyi Izby reprezentantów. Prezydent miał przy tej sposobności zrobić uwagę, że uznanie niepodległości Kuby obraziłoby mocarstwa europejskie. Pomimo to w sobotę uchwalono rezolucję w pierwotnym brzmieniu, zastrzoną nawet poprawką, domagającą się uznania niezawisłości Kuby. Wczoraj czynione usiłowania, aby doprowadzić do zgody między uchwałami senatu i Izby reprezentantów. O rezultatach obrad donoszą telegramy; okazuje się z nich, że dotychczas usiłowania, aby wyrównać różnice w zapatrywaniach obu izb nie odniosły skutku, rozbijając się o opór radykalnie usposobionego senatu. Prasa północno-amerykańska w przeważnej swej części występuje z ostrzymi zarzutami przeciw stanowisku senatu i szuka jego przyczyn w agitacyi demokratów, z O'Brienem na czele. Agitacja ta skierowana jest głównie przeciw osobie prezydenta Mac-Kinleya. Dzienniki donoszą, że O'Brien zjawil się nawet onegdaj w kruzgankach senatu i agitował za uchwaleniem rezolucyi, sprzecznej z poglądami Mac-Kinleya. To osobiste przeciw prezydentowi Unii skierowane zastrzeżenie się nieporozumienia, wikła sytuację, ale zarazem przechyla szalę na rzecz pokoju. Ostatecznie, w skutek tego decyzja w sprawie: wojna czy pokój, uleść może jeszcze kilkudniowej zwłoce. Stany Zjednoczone korzystają jednak energicznie z tej zwłoki, aby dalej przeprowadzać swe uzbrojenia i mobilizację — Hiszpania zaś także nie zaniedbuje wykańczać swych przygotowań.

Senatorowie amerykańscy obeznani ze stosunkami europejskimi, zapewniają, że Anglia w żadnym razie nie przynaję się do jakiegokolwiek akcyi międzynarodowej, która nosiłaby na sobie charakter nieprzyjajny dla Stanów Zjednoczonych.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 19 kwietnia. (Telefonem). Dziś w południe Najj. Pan dokonał uroczystego otwarcia międzynarodowej jubileuszowej wystawy sztuki. Obecni byli:

Najd. Arcyksiążęta, PP. Ministrowie i członkowie grona dyplomatycznego. W odpowiedzi na przemówienie powitalne prezesa wystawy prof. Felixa Najj. Pan wyraził zadowolenie, że także zagraniczni artyści znaczny udział biorą w wystawie, dziękował za patriotyczne przedsięwzięcie i zapewnił, że tak jak dotąd i nadal będzie orędownikiem spraw i potrzeb artystów.

Wiedeń, 19 kwietnia. (Telefonem). Najj. Pan odjeżdża dziś wieczorem do Mo-

nachium na uroczystość srebrnego wesela Óórki Swej Najd. Arcyksiężniczki Gizeli. Po drodze przyłączy się do Monarchy Najd. Arcyksiążę Franciszek Salvator z Małżonką, Najd. Arcyksiężną Maryą Waleryą.

Wiedeń, 19 kwietnia. Z powodu jutrzejszej uroczystości srebrnego wesela księcia Leopolda i księżnej Gizeli Bawarskich, zamieszczają tutejsze dzienniki bardzo sympatyczne artykuły. Przypominając dzień, w którym najstarsza Óórka Najj. Państwa oddała swoją rękę księciu Bawarskiemu, zaznaczają, że w Wiedniu, w całej Monarchii, a także w Bawarii uroczystość srebrnego wesela znajdzie serdeczne echo.

Wiedeń, 19 kwietnia. (Telefonem). P. Minister sprawiedliwości zamianował sędzię powiatowego w Nowym Targu Wincentego Łobosa radcą sądu krajowego, jako naczelnika sądu powiatowego, z pozostawieniem go w dotychczasowym miejscu służby.

Wiedeń, 19 kwietnia. Pan Minister sprawiedliwości zamianował sekretarzy sądowych w Czerniowcach: dr. Alberta Saltera i Zygmunta Dworkiego radcami sądu krajowego w Czerniowcach.

Tryest, 19 kwietnia. (Telefonem). Najd. Arcyksiążę Karol Stefan odjechał dziś rano o godzinie 9 do Wenecji.

Wiedeń, 19 kwietnia. (Telefonem). Jak *Fremdenblatt* donosi, Wiceprezydent kraj. Dyrekcyi skarbu dr. Korytowski ma się lepiej. Odnosił wprawdzie dość ciężkie zranienie, nie doznał jednak obrażeń wewnętrznych. Przebieg choroby normalny, gorączki niema wcale. Lekarze spodziewają się, że dr. Korytowski za jakie dziesięć dni będzie zupełnie zdrow.

Wiedeń, 19 kwietnia. (Telefonem). Z powodu złożenia mandatu przez posła do sejmku dolno-austriackiego Tarzera, sejm powołał na krzesło poselskie jego kontrkandydata Loebla. Wyborcy wnieśli jednak przeciw temu protest do trybunału państwowego, przed którym dziś odbyła się rozprawa. Wyrok ogłoszony będzie we czwartek.

Wiedeń, 19 kwietnia. (Dep. pryw. telefonem). Dziś odbywają się posiedzenia rozmaitych klubów poselskich. Na jutrzejszym posiedzeniu Izby posłów rozdane będą przedłożenia ugodowe. Przedłożenia te rozdane będą równocześnie w sejmie węgierskim w Budapeszcie.

Praga, 19 kwietnia. (Dep. pryw. telefonem). Z powodu 50 rocznicy zaprowadzenia języka kroackiego jako urzędowego w Kroacji i Sławonii, odbył się wczoraj w Pradze bankiet uroczysty, w którym wzięli udział posłowie kroaccy i bardzo wielu posłów młodozeskich. Poseł dr. Gregor mówił o solidarności słowiańskiej; poseł Horica wygłosił mowę, w której powiedział, że Wiedeń musi z czasem stać się centrum słowiańskości. Na bankiecie odczytano również telegram gratulacyjny nadesłany przez ks. biskupa Strossmayera.

Czerniowiec, 19 kwietnia. Prezydent rządu krajowego hr. Bourguignon wyjechał do Ickan celem przekonania się naocznie o szkodach zarządzonych wylewami i zarządzenia środków zaradczych.

Karlsbad, 19 kwietnia. (Telefonem). Dziś o godzinie pół do 4 rano wszczął się pożar na lewym trakcie Kaiserbadu i przybrał znaczne rozmiary. O godz. 6 rano ogień zlokalizowano. Dach zakładu hydropatycznego, łazienek elektrycznych i zakładu gimnastycznego po części zniszczony.

Poznań, 19 kwietnia. (Tel. pryw.) Stan zdrowia Wiceprezydenta Korytowskiego nie budzi obaw; chory nie ma gorączki i jest w dobrym usposobieniu. Spodziewają się, że za tydzień będzie mógł wyjechać z powrotem do Lwowa.

Oedenburg, 19 kwietnia. Wczoraj odbył się tu chrzest drugiego syna ks. Schaumburg-Lippe. W ceremonii chrztu wzięli udział bawiący tu następcą tronu duńskiego z małżonką. Ojcami chrzestnymi byli car i król duński, których zastępował król wiczy duński. Nowonarodzony otrzymał imiona: Chrystian Mikołaj.

Cetynia, 19 kwietnia. (Telefonem). Na telegram, jaki książę Mikołaj wysłał z powodu Świąt Wielkiejnocy do cara Mikołaja, nadeszła z Petersburga następująca odpowiedź: „Gratuluje szczerze Waszej Wysokości z powodu tego wielkiego święta. Mam nadzieję, że wysłany podarunek zacieśni jeszcze bardziej węzeł braterstwa obu naszych narodów”.

Konstantynopol, 19 kwietnia. (Telefonem). Agent bułgarski Markow złożył wczoraj w obec sułtana oświadczenie, że Bułgarzy zachowywać się będą lojalnie i że poczynili już na granicy zarządzania wojskowego, których Turcja sobie życzyła.

Konstantynopol, 19 kwietnia. (Telefonem). Sekretarz pałacu Dżewad basza odjeżdża we czwartek do Petersburga z odręcznym pismem sułtana do cara. W kołach rosyjskich twierdzą, że podróż ta nie ma charakteru politycznego. Dżewad basza przywiezie carowi w podarunku wazy z tureckich fabryk porcelany.

Nizza, 19 kwietnia. Wczoraj zastrzeliła się rozwiedziona ze swym mężem księżna Gauthier de Persigny.

Sprawa kubańska.

Waszyngton, 19 kwietnia. Izba reprezentantów przyjęła na wczorajszym posiedzeniu większością 179 głosów przeciwko 155, rezolucję w sprawie kubańskiej, jednoznacznie z rezolucją, uchwaloną przez senat, jednakową z poprawką, polegającą na odrzuceniu ustępu rezolucyi senatu, który orzeka uznanie niepodległości Kuby. Odmowa uznania niepodległości Kuby, stanowiąca treść poprawki, przyjętej w Izbie reprezentantów, uczyniła niezbędnym przesłanie uchwalonej przez Izbę rezolucyi napowrót senatowi. Przesłanie nastąpiło niezwłocznie, senat jednak nie zgodził się na przyjęcie do swej rezolucyi poprawki, którą uchwaliła Izba reprezentantów.

Gdy Izbę reprezentantów zawiadomiono o rozstrzygnięciu senatu w tej kwestyi, wniósł dep. Dingley, ażeby Izba pozostała przy swej poprawce i zażądała konferencji z senatem. Wniosek dep. Bromwellsa, aby przyjąć rezolucję senatu bez poprawki, odrzucono, natomiast wniosek Dingleya przyjęto bez głosowania.

Waszyngton, 19 kwietnia. Senat otrzymanym zawiadomieniem o uchwale Izby, zgodził się na tę uchwałę, a mianowicie na to, aby się odbyła wspólna konferencya Izby i senatu.

Konferencya wspólna zeszła się wprawdzie, lecz nie doszło do żadnej zgodnej uchwały.

Nadto odrzucił senat 40 głosami przeciw 39 propozycję, ażeby wybrać innych delegatów do ponownej konferencji.

Nowy Jork, 19 kwietnia. (Telefonem). Wspólna konferencya senatu i Izby aprobowana dziś o godzinie 1 po północy uchwaloną przez senat rezolucję z opuszczeniem ustępu orzekającego niepodległość Kuby. Senat przyjął następnie 42 głosami przeciw 35 sprawozdanie komisji o uchwale wspólnej konferencji obu izb. Izba reprezentantów przyjęła również to sprawozdanie 310 głosami przeciw 6.

Londyn, 19 kwietnia. Biuro Reutersa dowiaduje się, iż ciało dyplomatyczne w Waszyngtonie zastanawiało się znowu nad tem, o ile byłoby rzeczą pożyteczną i właściwą uczynić Stanom Zjednoczonym nowe przedstawienia, dążące do pokojowego załatwienia zatargu z Hiszpanią. Uchwały powzięte w tej sprawie musiałyby być najpierw przedstawione do aprobaty właściwym rządóm.

Berlin, 19 kwietnia. Nordd. Allg. Ztg. pisze: Droga na Londyn, rozszerzając pogłoski, jakoby przedstawiciele mocarstw europejskich mieli zająć świeżo w sporze hiszpańsko-amerykańskim stanowisko nieprzyjajne wobec rządu Stanów Zjednoczonych. Przynajmniej co się tyczy posła niemieckiego, twierdzenie to jest nieprawdziwem.

Madryt, 19 kwietnia. Komisja, której poruczono zbadanie przyczyn katastrofy okrętu „Maine” przychodzi w swoim sprawozdaniu do wniosku, że wybuch nastąpił w tej tylnej części okrętu, w której znajdowały się wyłącznie zapasy prochu. Świadkowie naoczni wybuchu zgadzają się z tem, że przyczyna katastrofy była bezwzględnie wewnętrzna, a tylko ta okoliczność, że zagraniczne okręta wojenne używają prawa eksterytaryalności spowodowała, iż nie można było zbadać przyczyny nieszczęścia natychmiast na miejscu. W każdym razie po wydobyciu kadłuba z głębi morskich pokaże się, że sprawozdanie hiszpańskie opiera się na trafnej podstawie.

Madryt, 19 kwietnia. Rada ministrów zatwierdziła brzmienie mowy tronowej na otwarcie kortezów.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 19 kwietnia 1898, godzina 2 minut 5. Alpejskie Towarzystwo górnicze 156-50, Węgierskie akcyje kredytowe 373 —, Akcyje anglo-austriackie 156-50, Akcyje banku Union 295 —, Kredytowe ziemskie 463 —, Kredyty 352-75, Akcyje kolei południowej 73-75, Losy tureckie 57 —, Akcyje kolei państwowej 341-50, Akcyje kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 294-50, 4-procentowe galic. obligacje propinacyjne z 1889 r. 98-50, Akcyje tytoniowe 127-50, węgierskie obligacje indemnizacyjne 97-60, Akcyje kolei Eben-tal 256-25, Akcyje banku dla krajów koronnych 221 —, 4-procentowa węgierska renta złota 120-70, Akcyje banku związkowego 262-75, Rubel papierowy 1-27-62. Węgierska renta papierowa 99-30, Rimurania 251 —. Usposobienie słabsze.

Odpowiedzialny redaktor Adam Krechowicki.

Licytacje.

L. 10716 (2520 3-3)
Dnia 5 maja 1898 i dnia 3 czerwca 1898 zawsze o godz. 10 rano odbędzie się w tut. sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności w gminie Michowa położonych a to całej realności wyk. hip. 78 i połowy realności wyk. hip. 79 ks. gr. tejże gm. objętej dłużnika Michała Rudnickiego względnie jego spadkobierców własnej na zaspokojenie wierzytelności Towarzystwa zaliczkowego w Dobromilu w kwocie 50 zł. a w. z przynależnościami.

Cena wywoławcza realności wyk. hip. 78 150 zł., zaś połowy realności wyk. hip. 79 378 zł. 50 ct.

Wadyum co do pierwszej realności 15 zł., zaś drugiej 37 zł. 85 ct. aw.

Dalsze warunki licytacyjne, wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania można w tut. registraturze przejrzeć.

Kuratorem wierzyteli dr. Hawliczek adw. kraj. w Dobromilu.

C. k. Sąd powiatowy.
Dobromil, dnia 11 grudnia 1897.

L. 14950 (2521 3-3)
Dnia 2 maja 1898 i dnia 1 czerwca 1898 zawsze o godz. 10 rano odbędzie się w tut. sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności z Huczku pod lk. 195 położonej wyk. hip. 118 ks. gr. tejże gminy objętej dłużników Mikołaja i Franciszki Orelskich własnej na zaspokojenie wierzytelności Aleksandry Zenneg w kwocie 800 złr. aw. zpn.

Cena wywołania 2090 zł. aw.

Wadyum 209 zł. aw.

Dalsze warunki licytacyjne, wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania można w tut. registraturze przejrzeć.

Kurator wierzyteli adw. dr. Hawliczek w Dobromilu.

C. k. Sąd powiatowy.
Dobromil, 31 grudnia 1897.

L. 12349/97 (2518 3-3)
Dnia 4 maja 1898 i 8 czerwca 1898 każdym razem o godz. 10 przed południem odbędzie się w sądzie tut. w biurze III publiczna sprzedaż realności wyk. hip. 2 ks. gr. Radłowiec objętej Fedka Biegi własnej celem zaspokojenia wierzytelności Karola Barańskiego w kwocie 28 złr. 75 ct. zpn.

Cena wywołania wynosi kwotę 650 zł. a wadyum kwotę 65 zł. aw.

Kuratorem niewiadomych wierzyteli zamianowany adw. dr. Steuerman a tegoż substytutem adw. dr. Humiecki obydwa w Samborze zamieszkali.

C. k. Sąd powiatowy miej. deleg.
Sambor, 30 grudnia 1897.

L. 19212 (2519 3-3)
Celem zaspokojenia wierzytelności Lebischa Hellera przeciw Wincentemu, Antoniemu, Barzkowi i Helenie Lipińskim w kwocie 58 zł. aw. z pn. odbędzie się w ek. sądzie powiatowym w Czortkowie egzekucyjna sprzedaż realności wyk. hip. l. 170 ks. gr. gm. kat. Zalesia objętej Wincentego Antoniego, Bartka i Heleny Lipińskich własnej d. 26 kwietnia 1898 za lub powyżej ceny wywołania a dnia 25 maja 1898 nawej poniżej takowej zawsze o godz. 10 rano.

Cena wywołania 180 zł.

Wadyum 18 zł.

Warunki licytacyjne, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania przejrzeć można w tusadowej registraturze.

O tem uwiadamia się nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzyteli i wszystkich, którzyby po dniu 14 grudnia 1897 jako dniu wydania wyciągu hipotecznego prawa rzeczowe na powyższej realności nabyli, lub którzyby uchwalili licytacyjną lub późniejszą a jakiegokolwiek bądź powodu doręczoną nie została, niniejszym edyktem tudzież do rąk ustanowionego dla nich kuratora adw. dr. Horbaczewskiego w Czortkowie.

C. k. sąd powiatowy.
Czortków, 31 grudnia 1897.

L. 13265/97 (2547 2-3)
W celu wydobycia na rzecz Towarzystwa Zaliczkowego w Przemyślanach kwoty 320 zł. zpn. odbędzie się w tut. sądzie egzekucyjna publiczna sprzedaż do dłużnika Jakóba Teicha należących realności w hl. 334 i połowy 333 ks. gr. gm. Przemyślan objętych obu na 735 zł. ocenionej w dniu 2 maja 1898 i 2 czerwca 1898 każdym razem o 10 godz. z rana, z tem że na pierwszym terminie sprzedaż tylko powyżej lub za cenę szacunkową, na drugim także poniżej takowej nastąpi.

Wadyum wynosi 10% ceny szacunkowej.

Reszta warunków można w tusad. registraturze przejrzeć.

Kuratorem wierzyteli jest pan Aleksander Zaleski.

C. k. Sąd powiatowy.
Przemyślany, 8 grudnia 1897.

L. VI. 617/86 2 i 3 (2538 2-3)
Dnia 20 maja 1898 o godz. 10 przed południem przeprowadzona zostanie na zaspokojenie wierzytelności dr. Abrahama Wiesenberga 609 zł. 20 ct. aw. zpn. relicytacja realności wyk. hip. l. 930 gm. kat. Bóbrka objętej i realności wyk. hip. l. 361 gm. Hlebowicy objętej spadkobierców Abrahama Zucha własnych na koszt i niebezpieczeństwo kontraktomnych nabywców Sabiny Zuch i Judy Leiby Gellera z tem że powyższe realności przy terminie relicytacyjnym za jaką bądź cenę najwięcej ofiarującemu sprzedane będą.

Cena szacunkowa realności wyk. hip. l. 930 gm. kat. Bóbrka wynosi 4500 zł. aw. zaś realności wyk. hip. l. 361 gminy kat. Hlebowice 2390 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzyteli jest ek. notaryusz Adamski.

C. k. Sąd powiatowy Oddział II
Bóbrka, 30 marca 1898.

L. IV 6124/97 98 1 VIII (2559 2-3)
Dodatkowo do Edyktu ts. z d. 31 grudnia 1897 l. 73672 w sprawie egzekucyjnej Racheli Loria z Krakowa przeciw Janowi Jędrzejkowi w Bieńczykach pto 35 zł. 30 ct. aw. prostuje się myłkę w ts. uchwale licytacyjnej z dnia 31 grudnia 1897 l. 73672 w kierunku, że II termin licytacji sprzedaży 9/40 części realności lwh. 73 gm. kat. Bieńczyca na 8 czerwca 1898 przypada.

C. k. Sąd powiatowy cyw. Oddział VIII.
Kraków, 9 kwietnia 1898.

L. 4853 (2568 1-3)
C. k. Sąd powiatowy w Kaluszu ogłasza że celem zaspokojenia sumy 162 złr. 32 ct. zpn. odbędzie się na rzecz Towarzystwa zaliczkowego w Kaluszu w tut. sądzie sprzedaż posiadłości w hl. 218 gminy Stańkowa obj. dłużnika Semana Czołuskiego Oleksy własnej, w dniu 25 kwietnia 1898 i 25 maja 1898 każdym razem o godz. 9 rano.

Wadyum wynosi 93 złr.

Wyciąg hipoteczny, akt oceny i resztę warunków można przejrzeć w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzyteli ustanowiony adw. dr. Wittlin z Kalusza.

Kalusz, 29 grudnia 1897.

L. 1277/97 (2589 1-3)
C. k. Sąd powiatowy we Fryszaku uwiadamia, że celem zaspokojenia wierzytelności Józefa Engelharda w kwocie 400 zł. aw. z pn. odbędzie się dnia 26 kwietnia 1898 i 26 maja 1898 każdym razem o godzinie 10 przed południem przymusowa sprzedaż realności w hl. 273 ks. gr. gm. Fryszak objętej w Fryszaku położonej Blumy Thalerowej własnej.

Cena wywołania wynosi 400 zł. a w. wadyum 400 zł. aw.

Na pierwszym terminie realność ta tylko za lub wyżej ceny wywołania, na drugim zaś i poniżej takowej będzie sprzedana.

Inne warunki licytacyjne jak też wyciąg hipoteczny mogą być przejrzane w kancelarii tut. sądowej.

Dla niewiadomych wierzyteli ustanowiony kurator ek. notaryusz we Fryszaku p. Antoni Ruzamski.

Fryszak, 30 października 1897.

L. 12661 (2566 1-3)
W tut. sądzie odbędzie o godzinie 10 rano d. 29 kwietnia 1898 powyżej ceny szacunkowej, zaś d. 31 maja 1898 powyżej takowej licytacja 1/3 części realności według wyk. hip. l. 242 ks. gr. gm. Kryłos objętej Tyhora Matenij własnej i całych realności wyk. hip. l. 509 i 244 z których pierwsza obecnie do Ofeny Matenij zaś druga do Nykoły Olszewskiego należy na rzecz Towarzystwa kredytowego w Haliczu pto 105 zł. zpn.

Cena wywołania co do wszystkich trzech realności łącznie 353 zł. 66 2/3 ct.

Wadyum 35 zł. 36 ct.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusadowej registraturze.

Nieznani wierzyteli hipoteczni zawiadomieni zostają o tej licytacji do rąk ustanowionego kuratora c. k. notaryusza w Haliczu Michała Sawickiego.

Halicz, 30 grudnia 1897.

L. 12662 (2567 1-3)
W tut. sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniach 2 maja i 2 czerwca 1898 a to przy pierwszym z tych terminów powyżej ceny szacunkowej, zaś przy drugim nawet poniżej takowej licytacja 4/10 części z całej i 1/3 części połowy czyli razem 136/240 części z 145/240 części całej realności według wyk. hip. l. 1293 gm. kat. Halicz do Kopla Schaffla należących oraz 1/3 części czyli 80/240 części z 145/240 części realności wyk. hip. l. 1294 tejże samej gminy objętej Kopla Schaffla własnych na rzecz Sto-

warzyszenia Credit Verein w Haliczu pto 210 zł. z przynależnościami.

Cena wywołania stanowi kwota 255 zł. co do 136/240 części realności wyk. hip. l. 1293 zaś kwota 2191 zł. 33 ct. co do 80/240 części ciała tab. wyk. hip. l. 1294.

Wadyum 25 zł. 5 ct. co do pierwszej realności, zaś 219 zł. 13 ct. co do drugiej realności.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusadowej registraturze.

Dla nieznanach wierzyteli hipotecznych ustanawia się kuratorem adw. dr. Adolfa Zabeckiego z Halicza.

Halicz, 30 grudnia 1897.

L. 6432/67 (2562 1-3)
C. k. Sąd powiatowy miejsko deleg. w Samborze ogłasza niniejszem, że w sprawie egzekucyjnej Blimy Sandauer prawonabwczyni Roży Sandauer przeciw Teodorowi Kulczykiemu Daszynicz synowi Bazylego o zapłacenie sumy 275 zł. aw. z pn. sprzedawać będzie w biurze III w dniu 13 maja 1898 o godzinie 10 przed południem najmniej za cenę w ilości 2100 zł. aw. a w dniu 17 czerwca 1898 o godz. 10 przed południem także poniżej tej ceny majątności gruntowe zapisane w tut. sądzie księdze gruntowej we wyk. hip. l. 689, 691 i 693, dłużnika Teodora Kulczyckiego Daszynicza syna Bazylego własne a mianowicie wyk. hip. 689 w całości. 691, w połowie a 693, w 1/30 częściach.

Wadyum wynosi 210 zł. aw.

Kuratorem niewiadomych wierzyteli jest p. adw. dr. Serwacki w Samborze.

Sambor, 30 listopada 1897.

III 8/1 94 (2569 1-3)
C. k. Sąd powiatowy w Miłowie ogłasza, że w sprawie egzekucyjnej M. H. Cierera pko niewiadomej z miejsca pobytu Annie z Golew Kupczakowej o 8 zł. aw. rozpisana została egzekucyjna licytacja realności:

a 1/2	posiadłości lwh 57.	
b 4/120	części	410
c 1/12	"	680
d 1/16	"	909
e 2/56	"	934
f 4/84	"	941
g 1/3	"	1074
h 1/2	"	1084 ks. gr.

gm. Zabrzeza objętych Anny z Golew Kupczakowej własnych na dzień 12 maja 1898 o godz. 10 rano.

Wadyum 28 zł. 97 ct.

Cena szacunkowa 289 zł. 76 ct.

Kuratorem niewiadomych wierzyteli ustanowiony Karol Drozdowski ek. notaryusz w Miłowie.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipot. i protokół oszacowania można przejrzeć w tus. registraturze.

Miłówka, 28 lutego 1898.

Konkursa.

L. 1593 (2533 2 3)
Przy Magistracie tutejszym są do obsadzenia dwie posady a mianowicie:

a) posada koncepcisty Magistratu ewentualnie sekretarza z placą roczną 700 zł. a w. z prawem do stabilizacji po jednorocznej nienagannej służbie, następnie do dwóch pięcioletni po 100 zł. i do dodatku aktywalnego w kwocie 140 zł. w. a.

b) posada kasyera miejskiego z placą roczną w kwocie 550 zł. w. a.

Kompetenci o te posady ukwalifikowani wedle wymogów rozporządzenia wysokiego Wydziału krajowego z 29 maja 1891 d. u. kr. Nr. 67 winni podania swe wniesić za pośrednictwem władz przełożonych lub bezpośrednio do tutejszego Magistratu w terminie do 20 maja 1898.

Od kompetentów na posadę pod

b) wymagana jest kaucja służbowa wysokości jednorocznej placę, przy czem zaznacza się, że przy obsadzeniu uwzględnieni będą przed innymi, kompetenci którzy zostawali w służbie c. k. rządu w charakterze peborców i z tej służby z chlubnem świadectwem uwolnieni zostali, lecz ci na stabilizację lub prawo do emerytury liczyć nie mogą.

Magistrat król. woln. miasta.

Trembowla, d. 12 kwietnia 1898.

L. 593 (2554 2-3)
Na mocy ustawy z dnia 2 lutego 1891 (dz. u. k. Nr. 17) Wydział po-

wiatowy w Jasle, rozpisuje konkurs na posadę lekarza okręgowego z siedzibą w Fryszaku.

Stala placą wynosi 500 zł., zaś ryczałt na koszt podróży 250 zł.

Do okręgu sanitarnego w Fryszaku należą będą gminy: Glinik dolny i górny i średni, Gogolów częc I i II., Huta gogolowska, Kobyla, Lubla, Łączki, Łąki, Pietrusza wola, Przybówka, Putanki, Twierdza, Widacz i Wojaszówka z ludnością 11.874.

Kandydaci do podania winni dołączyć:

1) Dyplom ukończonych wszech nauk lekarskich,

2) Świadectwo lekarza powiatowego stwierdzające zdolność fizyczną,

3) świadectwo złożonego egzaminu fizyckiego, lub że kandydat już odbył dwuletnią praktykę w zawodzie lekarskim.

Podanie wraz z dokumentami wnosić należy do Wydziału powiatowego w Jasle.

Termin konkursu upływa z końcem maja 1898.

Z Wydziału powiatowego.
w Jasle, dnia 8 kwietnia 1898.

L. 127 (2522 3-3)
Dwóch z manipulacją cywilną i karną obznajomionych dyetaryusza przyjmie tutaj z Sąd za miesięcznem wynagrodzeniem 25 do 30 zł.

Podania należy udokumentować.
Grybów, 13 kwietnia 1898.

L. 280 (2-2)
C. k. Rada szkolna okręgowa w Kolbuszowej rozpisuje niniejszem konkurs na następujące posady nauczycielskie:

1. Na posadę nauczyciela religii rzym. kat. w szkole 5-klasowej w Kolbuszowej z placą roczną 450 zł. i 10% dodatkiem na pomieszkanie.

2. Na posadę młodszego nauczyciela szkoły 5-klasowej w Sokołowie z placą roczną 400 zł. i 10% dodatkiem na pomieszkanie.

3. Na posady nauczycieli stałych szkół 1-klasowych w Kossowach, Siedlance, Nowej wsi, Jagodniku, Śpiach ad Wileza wola, z placą roczną 350 zł., wolnem pomieszkaniem i prawem użytkowania gruntu szkolnego

4. Na posady młodszych nauczycieli szkół 2-klasowych w Omolasie, Kolbuszowej górnej, Krzatec, Kupnie, Lipnicy, Weryni, Wielecie, w szkole 3-klasowej w Raniżowie, na 2 posady młodszych nauczycieli, wszędzie z placą 300 zł. i 10% dodatkiem na pomieszkanie.

Podania należy udokumentowane należy wnosić za pośrednictwem władzy przełożonej do tut. c. k. Rady szkolnej okręgowej w terminie do 25 maja b. r.

W Kolbuszowej, dnia 28 lutego 1898.

L. 84 (2-2)
C. k. Rada szkolna okręgowa w Krośnie ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich:

I. W 5-klasowej szkole męskiej w Korczynie:

1. Posada młodszego nauczyciela z roczną placą 400 zł. i 10% dodatkiem na pomieszkanie. Pierwszeństwo zastrzega się kandydatom uzdolnionym do udzielania nauki śpiewu.

2. Posada nauczyciela religii rzym. kat. z placą 450 zł. i 10% dodatkiem na pomieszkanie.

II. W 5-klasowej mieszanej szkole w Dukli:

1. Posada starszego nauczyciela z roczną placą 450 zł. i 10% dodatkiem na pomieszkanie. Pierwszeństwo zastrzega się kandydatom z kwalifikacją do szkół wydziałowych z grupy III.

2. Posada nauczyciela religii rzym. kat. z placą 450 zł. i 10% dodatkiem na pomieszkanie.

3. Posada nauczyciela religii mojżeszowej z placą 450 zł. i 10% dodatkiem na pomieszkanie.

III. Posady młodszych nauczycieli lub nauczycielek w 2-klasowych szkołach: męskiej w Iwoniczu, mieszanej w Bóbrce i Krościenku wyżnem z placą 300 zł., 10%, na mieszkanie i dodatkiem miejscowym w kwocie 50 zł., Głowience i Odrzykoniu z placą 330 zł.

IV. Posady nauczycieli (ek) samoistnych z placą 350 zł. i wolnem pomieszkaniem:

1. z językiem wykładowym polskim w Lubatowie,

2. z językiem wykładowym ruskim w Myscowej, Mszanie, Wróbliku królewskim i Żydranowej.

Do szkoły w Wróbliku królewskim przywiązany jest dodatek miejscowy w kwocie 50 zł., zaś do szkoły w Żydranowej użytek z gruntu około 11 morgów, którego dochód katastralny strąca się z płacy.

Kompetenci (kompetentki) ubiegający się o jedną z powyższych posad winni wnieść swe podania należycie udokumentowane do tut. c. k. Rady szkolnej okręgowej w terminie do 25 maja b. r.

W Krośnie, dnia 18 lutego 1898.

L. 105 (1-2) KONKURS

C. k. Rada szkolna okręgowa w Bochni ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich:

I. Na posadę nauczycielki starszej szkoły wydziałowej 5-klasowej żeńskiej, połączonej ze szkołą 4-klasową żeńską w Bochni z płacą 700 zł. i 10% dodatkiem na pomieszkowanie, z egzaminem wydziałowym grupy trzeciej i uzdolnieniem do nauki robót ręcznych kobiecych.

II. Na posadę nauczyciela religii rzym. kat. w szkole 6-klasowej męskiej w Bochni z płacą 600 zł. i 10% dodatkiem na pomieszkowanie, z obowiązkiem udzielania nauki religii także w innych szkołach ludowych w Bochni w miarę potrzeby w ogólnym wymiarze czasu, oznaczonym w §. 1 ustawy krajowej z dnia 2 grudnia 1897 (Dz. ustaw kraj. Nr. 71).

III. Na posadę nauczyciela (ki) młodszego (szej) szkół etatowych 2-klasowych mieszanych wiejskich: w Buczkowie, Grobli, Królówce, Lipnicy górnej, Mikuszowicach, Rzegocinie, Woli batorskiej, Wiśniczu starym i Zabierzowie z płacą 300 zł. i 10% dodatkiem na pomieszkowanie.

IV. Na posadę nauczyciela (ki) samostannego (nej) szkół etatowych 1-klasowych mieszanych w Borku, Cikowicach, Kamionnej i Rozdzielu z płacą 350 zł. i wolnem mieszkaniem.

V. Na posadę nauczyciela religii mojżeszowej w szkole 5-klasowej żeńskiej w Bochni z płacą 700 zł. i 10% dodatkiem na pomieszkowanie. Do uzyskania tej posady wymagany jest patent do szkół wydziałowych.

Podania należycie udokumentowane, zaopatrzone w przepisaną tabelę kwalifikacyjną należy wnieść przez swą władzę przełożoną do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Bochni najdalej do 25 maja 1898.

Kompetenci, starający się o kilka z wymienionych posad, mają wnieść o każdą posadę z osobną podanie, zaopatrzone w tabelę kwalifikacyjną.

Bochnia, dnia 5 marca 1898.

L. 437 (1-2) KONKURS

C. k. Rada szkolna okręgowa w Brzeżanach ogłasza konkurs celem stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich:

1. Posady nauczycieli samostannych w 1-klasowych szkołach z płacą rocznych 350 zł. i wolnem mieszkaniem:

a) z językiem wykładowym polskim: w Helenkowie, Kuropatnikach, Litiatynie, Pławczy Wielkiej, Rohaczynie miasto i Teofitpólcie; b) z ruskim językiem wykładowym: w Ceniowie, Glinnej, Hinowicach, Komarówce, Kozówce, Krasnej, Krzywem, Rohaczynie wsi, Słobódzie, Słobódce, Szumlanach, Wierzbowie, Wulce, Wybudowie, Wymysłówce i Złoczówce.

2. Posada młodszego nauczyciela (ki) w 2-klasowej szkole w Taurowie z płacą rocznych 300 zł. i 10% dodatkiem na mieszkowanie. Język wykładowy polski.

Należycie udokumentowane podania, zaopatrzone w przepisaną tabelę kwalifikacyjną i wykaz służbowy, ewentualnie w dekret wymiaru wkładek emerytalnych, należy wnieść za pośrednictwem swej władzy przełożonej do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Brzeżanach do 25 maja b. r.

Brzeżany, 5 marca 1898.

L. 429 (1-2) KONKURS

C. k. okręgowa Rada szkolna w Kamionce ogłasza niniejszem konkurs na dwie posady starszych nauczycieli z płacą 450 zł. i 45 zł. na mieszkanie, tudzież jednej posady młodszego nauczyciela z płacą 400 zł. i 40 zł. na mieszkanie w nowoorganizowanej 4-klasowej szkole w Dobrotworze z polskim językiem wykładowym.

Kompetenci (kompetentki) o jedną z tych posad mają wnieść swe należycie udokumentowane podania do c. k. Rady szkolnej okr. w Kamionce strumikowej najpóźniej do 25 maja b. r.

W Kamionce str., 23 lutego 1898.

L. 294 (1-2) KONKURS

Celem stałego obsadzenia posady nauczyciela kierującego szkołą 5-klasowej chł-

pców w Dobromilu rozpisuje się niniejszem konkurs z terminem do 25 maja 1898.

Do tej posady przywiązana jest płać 450 zł., 50 zł. tytułem dodatku za kierownictwo i wolne pomieszkowanie.

Kompetenci z egzaminem wydziałowym będą mieli pierwszeństwo.

Podania należycie udokumentowane należy wnieść w oznaczonym terminie za pośrednictwem swych władz przełożonych.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.

W Dobromilu, dnia 8 marca 1898.

L. 323 (1-2) KONKURS

C. k. Rada szkolna okręgowa w Podhajcach ogłasza niniejszem konkurs:

I. Na posadę starszego nauczyciela szkoły 3-klasowej w Nowosiółce z płacą 350 zł.

II. Na posady młodszego nauczyciela (lek) szkół 2-klasowych mieszanych z płacą 440 zł. w Horożance i Zawalowie; z płacą 300 zł. i wolnem mieszkaniem w Nowosiółce, Hajworoncie i Złotnikach.

III. Na posady nauczycieli szkół 2-klasowych mieszanych z płacą 350 zł. i wolnem mieszkaniem.

a) język wykładowy polski: w Małowodach, Panowicach, Siemikowcach i Sokółowie.

b) język wykładowy ruski: w Holbochach, Iszczkowie, Kotuzowie, Sławentynie, Sosnowie, Staremmieście, Telaczem i Hrosiu.

c) język wykładowy niemiecko-polski: w Beckersdorfie.

Podania udokumentowane wnieść należy tutaj przez władzę przełożoną do 25 maja bież. roku.

Podhajce, 2 marca 1898

L. 366 (1-2) KONKURS

C. k. Rada szkolna okręgowa w Bóbrce ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich:

I. W szkołach 5-klasowej męskiej i żeńskiej w Bóbrce: a) posada katechety rzym. kat., b) posada katechety grec. katolic., obie z płacą po 450 zł. i dodatkiem na pomieszkowanie 45 zł.; c) posada młodszego nauczyciela szkoły męskiej z płacą 400 zł. i dodatkiem na pomieszkowanie 40 zł. Język wykładowy polski.

II. W 3-klasowej szkole w Chodorowie posada starszego nauczyciela z płacą 450 zł. i 45 zł. na pomieszkowanie. Język wykładowy polski.

III. W 4-klasowej szkole mieszanej w Strzeliskach nowych posada młodszego nauczyciela (ki) z płacą 400 zł. i 40 zł. dodatku na pomieszkowanie. Język wykładowy ruski.

Pierwszeństwo na tę posadę mieć będą kompetenci z uzdolnieniem do udzielania spiewu choralnego i śpiewu.

IV. W szkołach 2-klasowych posady młodszych nauczycieli: 1) w Bryńczach, 2) Bryńczach zagórnych, 3) Budkowie, 4) Dziewienkach, 5) Dźwiniogrodzie, 6) Chlebowicach wielkich, 7) Hrankach-Kutach, 8) Hrynówie, 9) Laszkach dolnych, 10) Łanach, 11) Ostrowie, 12) Podhorodyszczu, 13) Podjarkowie, 14) Sokółówce, 15) Suchodoie, 16) Wodnikach i 17) Zagóreczku, wszędzie z płacą po 300 zł. i dodatkiem na mieszkowanie po 30 zł. w. a.

W Bryńczach zagórnych i Hrankach-Kutach język wykładowy polski, we wszystkich innych szkołach ruski.

V. W szkołach 1-klasowych z płacą po 350 zł., wolnem mieszkaniem, ogrodem i użytkiem z jednego morga pola w: 1. Berteszowie, 2. Borodyczach, 3. Dulibach, 4. Horodyszczu cetnarskim, 5. Horodyszczu królewskim, 6. Juskowcach, 7. Lubeszcze, 8. Łopusznie, 9. Mühlbachu, 10. Mołodynczu, 11. Ottyniowicach, 12. Olehowcu, 13. Oryszkowcach, 14. Reffeldzie, 15. Repechowcie, 16. Rudzie, 17. Sarnikach, 18. Stańkowcach, 19. Stokach, 20. Strzeliskach starych, 21. Suchrowie, 22. Wołczytaczach, 23. Wierzbicy, 24. Wołowem i 25. Żabobrukach.

Uwaga. W szkołach w Łopusznie, Mołodynczu, Oryszkowcach, Ottyniowicach, Stokach i Suchrowie są już czynne siły nadetatowe.

Ubiegający się o jedną z wyżej wymienionych posad winni wykazać się kwalifikacją do udzielania nauk w szkole ludowej w Reffeldzie i Wołowem w języku wykładowym polskim, w szkole w Mühlbachu w języku wykładowym niemieckim, we wszystkich zaś innych szkołach w języku wykładowym ruskim.

Podania należycie udokumentowane wnieść należy za pośrednictwem swej władzy przełożonej do dnia 25 maja 1898.

Bóbrka, dnia 8 marca 1898.

Wyroki prasowe.

L. Pr. 41/2 98 IX. (2595)

W Imeny Jeho Weliyczestwa Cisarza!
C. k. Sud krajowy dla spraw karnych u Lwowi riszył na podstawi §§. 489 i 493 zak.

karn. i § 37 zak. pras. szezo soderżanie artykułu umiszczenoho w czyśli 11 czasopysy „Hromadskij hołos“ z dnia 10 éwntnia 1898 pid napyssom „wyboreczyj ruch w czortkowskim i buczackim powiti“ „wid poczatku do sliw „radykalni agitatory“ mistyt w sobi znamena prowyny z §. 300 zak. karn. i proto usprawedlywlena jest zariadzena czerez ck. Prokuratora derżawnoho konfiskata seji czasopysy.

W slidztwije tobo riszenia wzberonene jest dalsze rozprostranienie toho artykułu a zabranij nakład maje buty znyszczenyj.

Lwiv, dnia 16 éwntnia 1898.

Upadłości.

L. III. 87/93 4/VI. (2581)

W sprawie konkursowej Wojciecha Ja chimowicza mianuje Sąd w miejsce radcy sądowego Cholewki komisarzem konkursowym Radcę Sądu kraj. Władysława Teleśnickiego.

C. k. Sąd krajowy. Oddział VI.

Kraków, dnia 12 marca 1898.

Kuratele.

L. 11/98 (1). (2570 1-3)

Stefan Żołnierczyk uznany marnotrawcą, jego kuratorem Pańko Bycko obaj z Bileza.

C. k. Sąd powiatowy.

Medenice, 2 kwietnia 1898.

L. XII 22/98 (3). (4560 1-3)

Wieny S. chindler uznany umysłow chorym; kuratorem jest Adolf Schindler w Cieszynie.

C. k. Sąd powiatowy w Krakowie.

Oddział XII., dnia 17 marca 1898.

L. 6277 (2592 1-3)

C. k. Sąd powiatowy w Kutach uznaje Ołeksę Kałynecza z Rostok umysłowo chorym i ustanawia kuratorem Iwana Oreńczuka Szurbaniuka.

C. k. Sąd powiatowy.

Kuty, dnia 5 maja 1897.

L. 8213 (2588 1-3)

Jurko Huculaka z Delatyna uznany umysłowo chorym.

Kuratorem ustanowiony Stefan Huculak z Delatyna.

C. k. Sąd powiatowy.

Delatyn, dnia 19 września 1897.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 35642

OBWIESZCZENIE

Wysokie c. k. Minist-rstwo spraw wewnętrznych na podstawie artykułu 5 konwencji weterynarskiej z 6 grudnia 1891 i punktu 5 odnośnego protokołu końcowego (Dz. u. p. Nr. 16 z roku 1892) wzbronilo restryktem z 11 kwietnia 1898 l. 11460 bezwarunkowo wprowadzać bydło rogate do królestw i krajów reprezentowanych w Radzie Państwa z następujących zarazą płuca zapowietrzonych i z tego powodu zamkniętych obszarów państwa niemieckiego, a mianowicie:

Z okręgów rządowych: Stralsund, Magdeburg i Merseburg w Królestwie Pruskim.

Zakaz ten obowiązuje od dnia ogłoszenia w urzędowej „Gazecie lwowskiej“ aż do odwołania w miejsce zakazu Wysokiego c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z 11 lutego 1898 l. 4784 ogłoszonego tut. obwieszczeniem z 25 lutego 1898 l. 16082.

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 18 kwietnia 1898.

L. cz. Cg. 27/98 (1/I). (2584)

Przeciw Schaji Felderowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu obwodowego w Sanoku przez bezwłasnowolną Dwoję Malz przez swego kuratora Benjamina Malza przez pana adwokata dr. Goldhamera w Sanoku pozew o zapłatę kwoty 650 zł. a. w. i zwrot rozmaitych kosztowności.

Na podstawie pozwu wyznaczono pierwszą audyencyę na dzień 21 kwietnia 1898 godz. 9 przed południem biuro Nr. 8 tegoż Sądu.

Celem strzeżenia praw niewiadomego z miejsca pobytu Schaji i Feldera ustanawia się pana adwokata dr. Flakowicza w Sanoku kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie niewiadomego z miejsca pobytu Schaje i Feldera w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy w Sanoku.

Oddział I., dnia 20 marca 1898.

L. Praes. 1085 18/98 (2537)

Prezydent c. k. Sądu krajowego wyższego w Krakowie zamianował na II. zwyższą z dniem 1 czerwca 1898 rozpocząć się

mającą kadencyę Sądu przysięgłych przy c. k. Sądzie obwodowym w Tarnowie przewodniczącym Trybunału Sądu przysięgłych Radcę Dworu jako Prezydenta Sądu obwodowego Stanisława Dolińskiego, zaś zastępcami przewodniczącego Wiceprezydenta Sądu obwodowego dra Władysława Zaklikę, tudzież Radców Sądu krajowego przy tymże Sądzie Józefa Konckiego, Zdzisława Katynskiego i Józefa Dobrowolskiego.

Tarnów, 14 kwietnia 1898.

L. cz. Cw. 180/98 (1). (2476 3-3)

Przeciw nieobjętej masie spadkowej śp. Stanisława Wysockiego właściciela dóbr w Jasienicy, tudzież przeciw Wnej. Zofii z hr. Załuskich Wysockiej właścicielce dóbr w Jasienicy, której ostatniej miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu obwodowego w Sanoku przez Abrahama Chilla kupea w Rymanowie zastąpionego przez adw. dr. Afendę w Sanoku pozew o zapłacenie sumy wekslowej 2500 zł. a. w.

Na podstawie pozwu wydano dnia dzisiejszego wekslowy nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw nieobjętej masy spadkowej śp. Stanisława Wysockiego i praw Wnej. Zofii z hr. Załuskich ustanawia się p. Flakowicza adw. w Sanoku kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanych w rzecznej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo dopóki pozwana masa spadkowa objęta nie zostanie i dopóki spadkobiercy tejże masy tudzież Wna. Zofia z hr. Załuskich Wysocka w sądzie się nie zgłoszą lub innego pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd obwodowy w Sanoku

Oddział II., dnia 6 kwietnia 1898.

L. 226 (2429 3-3)

C. k. Sąd obwodowy w Stanisławowie zawiadamia, że dnia 17 listopada 1897 przytrzymany został w Dolinie Ołeksza Wyrostek w posiadaniu zegarka złotego „Auera Remontoir“ w trzech złotych kopertach wraz ze złotym łańcuszkiem, możliwie z kradzieży pochodzącego.

Wzywa się niewiadomego właściciela, ażeby w przeciągu jednego roku od dnia trzeciego ogłoszenia edyktu w Gazecie Lwowskiej licząc, zgłosił się i swe prawa własności wywiódł, w przeciwnym bowiem razie zegarek ten zostanie w drodze przymusowej sprzedany a uzyskana kwota w kasę państwową złożona.

Stanisławów, 22 lutego 1898.

L. cz. Cw. 181/98 (1). (2478 3-3)

Przeciw nieobjętej masie spadkowej śp. Stanisława Wysockiego właściciela dóbr w Jasienicy, tudzież przeciw Wielm. Zofii z hr. Załuskich Wysockiej właścicielce dóbr w Jasienicy, której ostatniej miejsce pobytu jest nieznane wniesionym został do ces. kr. sądu obwodowego w Sanoku przez Leona Chilla kupea w Rymanowie, zastąpionego przez adw. dr. Afendę w Sanoku pozew o zapłacenie sumy wekslowej 3000 zł., 3000 zł., 3000 zł., 3000 zł. i 1500 zł. a. w.

Na podstawie pozwu wydano dnia dzisiejszego wekslowy nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw nieobjętej masy spadkowej śp. Stanisława Wysockiego i praw Wielm. Zofii z hr. Załuskich Wysockiej ustanawia się p. Flakowicza adwokata w Sanoku kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanych w rzecznej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki pozwana masa spadk. objęta nie zostanie e i dopóki spadkobiercy tejże masy tudzież Wielm. Zofia z hr. Załuskich Wysocka w sądzie się nie zgłoszą lub innego pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd obwodowy w Sanoku.

Oddział II., dnia 6 kwietnia 1898.

L. 8444/97 (2485 3-3)

W sprawie spadkowej po śp. Ilku Biłokryła wzywa się niewiadomego z miejsca pobytu Piotra Biłokryłę by w przeciągu roku od dnia dzisiejszego do spadku zgłosił lub pełnomocnika ustanowił w przeciwnym bowiem razie pertraktacya z kuratorem Wasylem Krochmalnym przeprowadzoną zostanie.

C. k. Sąd powiatowy

Winniki, 7 grudnia 1897.

C. 16/98 (1). (2523 3-3)

C. k. Sąd powiatowy w Gródku zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Leontyne Kętrzyńską, iż Karolina Vogelgesang wniosła przeciw niej pozew de praes. 14 lipca 1897 l. 8543 o uznanie za zapłaconą sumę 337 zł. 50 et intabulowanej w stanie biernym ciała hip. l. w. 1897 ks. grunt. gminy Gródek i wykreślenie takowej i że termin do rozprawy na dzień 23 maja 1898 o godz. 9 rano wyznaczono ustanawiając dla niej kuratorem ad actum adw. dr. Ozarkiewicza w Gródku, któremu informacyi udzielić lub innego pełnomocnika sądowi wskazać.

Gródek, 17 listopada 1897.

L. cz. IV. 129/94 (1) (2499 3—3)
Niewiadomą z miejsca pobytu i zamieszkania Handzię z Mielników Szałaputa zawiadamia się, że celem doręczenia jej tusa-dowej uchwały z dnia 20 października 1897 l. 7263 ustanowiono kuratora w osobie Jana Kochana ze Stąpina i temuż doręczono tę uchwałę.
C. k. Sąd powiatowy w Łopatynie.
Oddział I dnia 24 stycznia 1898.

III. 1413/90 (1) (2437 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Jaworowie uwiadamia, że ustanawia się Franciszka Dobrowolnego z Jaworowa kuratorem dla z życia i miejsca pobytu niewiadomego Jakóba Kowalskiego celem doręczenia tabularnej tus. uchwały z dnia 1 Sierpnia 1397. l. 7566.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Jaworów, dnia 5 marca 1898.

L. 4652 (2359 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Bieczu zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Maryannę z Walów Markowiczową, iż rezolucję z dnia 20 lipca 1896 L. 2157. w sprawie Beinische Hoffmana i towarzyszy o intabulację praw własności realności wykazaną 33 ks. gr. Rzepien-nik biskupi objętej wydaną a dla niej przeznaczoną doręczono ustanowionemu dla niej kuratorowi Józefowi Gąsiorowi z Rzepiennika biskupiego.
Biecz, 16 listopada 1897

L. cz. C. I. 8/98 (1) (2502 3—3)
Przeciw Abrahamowi Blochowi w ostatnich czasach w Tarnobrzegu zamieszkałemu którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Tarnobrzegu pozew o 212 zł. 60 ct.
Na podstawie pozwu wyznaczonym zo-

stał termin do rozprawy procesowej na dzień 25 kwietnia 1898.
Celem strzeżenia praw Abrahama Blocha ustanawia się pana dr. Wilhelma Reichmana adw. w Tarnobrzegu kuratorem.
Tenże kurator zastępywać będzie po-zwanego w rzeczonyj sprawie na tegoż koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.
C. k. Sąd powiatowy w Tarnobrzegu
Oddział I, dnia 3 marca 1898.

L. V 102/97 898/2 (2484 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Kozowie zawiadamia Sydora Szafranskięgo z życia i miejsca pobytu nieznane, że dla tegoż w sprawie tabularnej Pawła Kaspyn o wpis prawa własności do ciała hip. l. 35 gm. Cecory Józef Bujak kuratorem ustanowiony został.
O. I Kozowa, 19 marca 1898.

F. 21/98 (2) (2506 3—3)
C. k. Sąd krajowy we Lwowie oddział VII. wdrażając na prośbę Jakóba Władysł. hr. Dzieduszyckiego postępowanie amortyzacyjne wzywa niniejszem posiadacza rzekomo zaginionej książeczki wkładowej Filii krakowskiego Towarzystwa wzajemnego kredytu we Lwowie Tom VIII. Fol. 544 Nr. 4981 opiewającą na nazwisko „Dzieduszycki“ ze stanem wkładek w sumie 8000 zł. by w przeciągu jednego roku, sześciu tygodni i trzech dni od dnia ostatniego ogłoszenia tego edyktu w urzędowej części Gazety Lwowskiej licząc, takową sądowi tut. przedłożył lub prawa swe do takowej wykazał, w przeciwnym bowiem razie na ponowne żądanie proszącego za umorzoną uznaną będzie.
Lwów, dnia 30 marca 1898.

L. 14753/97 (2504 3—3)
C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi w sporze pisemnym Jankla Hellenbranda i tow.

przeciw nieobjętej masie spadkowej po sp. Piotrze Kùhlerze, względnie przeciw niewiadomym z miejsca pobytu i życia spadkobiercom tegoż, o uznanie długu w kwocie 160 zł. 24 ct. aw. za zgasy i zezwolenie na eks-tabulację tegoż ze stanu biernego 14/23 części realności wchl. 12 ks. gr. dla I dzimłney miasta Kołomyi objętej, ustanowił kuratorem dla pozwanych, z miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców sp. Piotra Kùhlera adw. dr. Staubera z substytucją adw. dr. Krasnickiego i pierwszemu z nich doręczył pozew de praes 19 lipca l. 14753.
Kołomyja, 31 lipca 1897.

L. 12354 (2527 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Zborowie zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Filomenę Anielę 2 im. Wolską, że przeznaczoną dla niej uchwałą tabularną z dnia 24 sierpnia 1895 l. 9338 kuratorowi adwokatowi dr. Naglerowi doręczoną została.
Zborów, dnia 30 grudnia 1896.

L. 6/98 (4) (2529 2—3)
C. k. Sąd krajowy cywilny we Lwowie podaje niniejszem do wiadomości, iż zezwolił wskutek prośby Józefa Litwińskiego i tow. na wdrożenie postępowania celem przeprowadzenia dowodu śmierci Jana Litwińskiego, rzekomo 27 stycznia 1871 nastąpięcej.
Wedle przedstawionego stanu rzeczy Jan Litwiński, syn Stefana i Maryi z Polnińskich urodzony dnia 22 stycznia 1850 wydal się jeszcze jako młody człowiek z domu rodziców w Błoniach Janowskich i przez długi czas zupełnie nie był widzianym. Dopiero gdy w jakiś czas przywieziono do Biłohorszczy zwłoki nieznane młodego człowieka, wedle opowiadania w Rzęśni polskiej zmarłego, rozszła się po Biłohorszczy wieść, iż to są zwłoki Jana Litwińskiego, podobieństwo którego wówczas zauważano.

Stać się to miało w roku 1871, a przedłożone przez prowadzących świadectwo śmierci z daty Rzęsna polska, dnia 22 kwietnia 1897 tudzież poświadczenie gminy Biłohorszcze z daty 6 czerwca 1897 stwierdzają, iż rzeczywiście zwłoki jakiegoś nieznanego człowieka około 20letniego, w dniu 27 stycznia 1871 w Rzęśni polskiej pogrzebano.
Wzywa się tedy wszystkich, którzyby o zaginionym Janie Litwińskim mieli jakąś wiadomość, aby o tem tut. sądowi lub ustanowionemu kuratorowi adw. dr. Wiktorowi Ungarowi w przeciągu jednego roku od ostatniego ogłoszenia edyktu w Gazecie lwowskiej a najpóźniej dnia 1 maja 1899 donieśli.
C. k. Sąd krajowy cywil. we Lwowie.
Oddział VII., dnia 26 marca 1898.

L. IV. 154/97 (2516 2—3)
C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie podaje do wiadomości, że dnia 4 września 1897 zmarł w Tarnowie Jan Budzik bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia. Sąd nie znając miejsca pobytu synów spadkodawcy Wincentego i Stanisława Budzików wzywa ich ażeby w przeciągu jednego roku licząc od dnia niżej wyrażonego, zgłosili się w tymże Sądzie i wniosli oświadczenie do spadku, w przeciwnym bowiem razie spadek byłby przeprowadzonym z dziedzicami zgłaszającymi się i z kuratorami Jędrzejem Gujdą dla pierwszego i Janem Smalcem dla drugiego ustanowionym.
Tarnów, dnia 2 kwietnia 1898 Oddział IV.

L. 6607 (2528 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Zborowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Jakóba Kossara, że przeznaczoną dla niego uchwałą tabularną dnia 15 stycznia 1897 l. 112 kuratorowi adwokatowi w Zborowie dr. Naglerowi doręczoną została.
Zborów, 17 sierpnia 1897.

Doniesienia prywatne.

Jedwab Henneberga

prawdziwy tylko wtedy jeżeli wprost z moich fabryk.

Czarne, białe i kolorowe jedwabie Henneberga od 45 ct. do zł. 14 65 za meter — gładkie, prążkowane, wspaniałe ornamentowane, adamaszki itd. (około 240 rozm. gatunków i 2000 rozm. kolorów i deseni).
Na suknie i bluzki z fabryki. Dla prywatnych przesyłki franko i oclone.
Próbki wysyła odwrotną pocztą.
Podwójne porto pocztowe do Szwajcaryi).
G. Henneberga fabryki jedwabiu w Zurychu (c. k. dostawca nadw.

Tenczyn-Cieplice.

Kapiele starczanne od 27°—32° R. w Małych Karpatach na Węgrzech, 20 minut drogi od stacyi Tepla-Trenesin-Teplitz Kapiele wannowe, basenowe i natryski ciepłoty naturalnej. Zakład odpowiada urządzeniem wszelkim wymogom. Najbliżej kąpieli położone domy mieszkalne są: Hotel Teplitz, Drei Herzen, Castell, Sinahaus, Quellenhof.
Życzeniu ogółu zadośćczyniąc, urządzo-no w b. r. **zakład hydrotatyczny.**

Sezon od 1 maja do końca września
W maju i wrześniu „pensyon“ wraz z kąpielą za 3 zł. dziennie.
Dyrekcya rozsyła prospekty bezpłatnie.

Dr. Filipkiewicz, lek. zakładowy (zimną Kraków, udziela wszelkich objaśnień — **broшура** tegoż do nabycia w cenniejszych księgarniach 394

Kundmachung.

431

Das Comité der Wolf Kessler'schen Heirats-Ausstattungs-Stiftung gibt bekannt, dass im Jahre 1898 eine Heirats-Ausstattung aus dieser Stiftung an ein armes israelitisches Mädchen aus der Verwandtschaft des Stifters und im Alter von 15 bis 30 Jahren zu verleihen ist. Die Bewerberinnen haben ihre Gesuche längstens binnen 30 Tagen, von der dritten Verlautbarung dieser Kundmachung in der Gazeta Lwowska gerechnet, beim Rabbinate zu Żurawno einzureichen, und Nachweise über folgende Punkte beizubringen:

- 1) ihr Alter, ihre Geburtsort und ihre Zuständigkeit,
  - 2) ihre Verwandtschaft mit dem sel. Stifter Wolf Kessler,
  - 3) ihre Armuth,
  - 4) ihren unbescholtenen Lebenswandel,
  - 5) ihre allfällige Elternlosigkeit.
- Pinkas Horowitz Rabbiner in Żurawno.

Ogłoszenie.

Rada nadzorcza spółki wyrobu i handlu towarów kuśnierskich, Towarzystwa zarejestrowanego z nieograniczoną poręką w Starym Sączu zwołuje **Zwyczajne Walne Zgromadzenie** członków na dzień 1 maja 1898 o godz. 2 po południu w domu WP. Popka w Starym Sączu w celu wyboru jednego dyrektora w miejsce ś. p. Szymona Pawlikowskiego i rozdzielenia czynności między pojedynczych dyrektorów. Wnioski.
Stary Sącz, dnia 16 kwietnia 1898.

Prezes, Jędrzej Gliński.

ARTUR KOSCICKI (SYRIUSZ)

Lwów, ulica Zamarystynowska l. 11 (dom własny), ul. Trzeciego Maja l. 2 poleca 18

Wyborne kawy wprost z Ameryki pół kl. od 75 ct.

Najlepsze herbaty pół kl. od 1 zł. 50 ct.
Kopiak kuracyjny butelka od 1 zł. 80 ct.
Najlepszy rum 1/3 litry od 1 zł. 20 ct.
Kakao holenderskie pół kl. 1 zł. 99 ct.

Mężczyźni

najnowszy bardzo ważny wynalazek przeciw słabości męskiej Przez lekarzy najlepiej polecany. Prospekt w koper-tach po 20 ct. w markach. J. AUGEN-FELD, c. k. właściciel przywileju, Wiedeń IX, Türkenstrasse 4. 14

Chorzy na płuca, gardło, krtąń i atsmę!

Kto pragnie raz na zawsze pozbyć się swojej płucnej lub gardlanej choroby, choćby najuporczywszej, albo astmy, nawet bardzo za-starzałej i napozór nieuleczalnej, ten niech pije herbatę dla chorych chronicznie na płuca i gardło A. Wolffskyego. 39

Tysiączne podziękowania dają gwarancję wielkiej siły uzdrawiającej tej herbaty. Pakiet na dwa dni (1 marka 20 feników) 72 ct. Bro-szura (opis użycia) darmo prawdziwa tylko u **A. Wolffskyego Berlin Nr. 37.**

Krople żołądkowe aptekarza K. Bradyego

91

(przedtem Mariacelskie żołądkowe krople)

sporządzone w aptece „Zum Könige von Ungarn“

Karola Bradyego w Wiedniu I, Fleischmarkt 1
przedtem aptekarza „Zum Schutzengel“ w Kromleryżu.

Stary i znany środek leczniczy, działający znakomicie i wzmacniający na żołądek przy przeszkodach.

Krople żołądkowe apt. K. Bradyego

(przedtem Mariacelskie krople żołądkowe)

są w czerwone pudełka opakowane i obrazem Matki Boskiej Maria-celskiej (jako marka ochronna) zaopatrzone. Pod marką ochronną musi się znajdować podpis *C. Brady*.

Cena fiaszki 40 ct., podwójnej fiaszki 70 centów.

Muszę zwrócić uwagę powtórnie, że moje krople żołądkowe częstokroć fał-szowane bywają. Należy zwrócić uwagę przy zakupie na powyższą markę ochronną z podpisem *C. Brady* i wszystkie wyroby jako nieprawdziwe, zwrócić, które nie są powyższą marką i podpisem *C. Brady* zaopatrzone.

Prawdziwe krople żołądkowe są do nabycia: we Lwowie główny skład apt. dr. Piotr Miko-lasch, Jakób Beiser, Stanisław Lachowicz, dr. T. Zarzycki, Krzyżanowski, Jakób Piepes, Zygmunt Rucker, K. Sklepiński, Tytus Łazowski, Wewiórski, Ant. Ehrbar — w Bałtowie apt. Gross — w Bóbrce apt. Balbina Międlieka — w Borszczowie apt. E. Kueharski — w Brodach apt. H. Grünspan, Bronisław Witosławski, M. Kulak, W. Landesberg, K. Maryanowski i Sp., W. Kosiński spadek. — w Brzeżanach apt. Ad. Durst — w Buczaczu apt. Kornel Lewicki — w Czortkowie apt. Ludwik Noss — w Dąbrowie apt. W. Heine — w Drohobyczu apt. Krzyżanowski, Tobiaszek — w Glinianach apt. A. Helm — w Gródku apt. J. Heschel, — w Jeziernie apt. Czeme-ryński, Zahradnik — w Jezierzanach apt. A. Krański — w Kamionce strum. apt. Karol Piepes, Karol Pilewski — w Kopyczyńcach apt. Reder — w Krakowie apt. Feliks Waleczak — w Łopatynie apt. St. Grünfeld — w Mostach wielkich apt. J. Zieliński — w Niemirowie apt. Przedzimirski — w Olesku A. Kowler — w Pomorzaniach apt. A. Aleksiewicz — w Po-toku złotym apt. Br. Witkiewicz — w Przemyśle apt. Nahlik, Aleks. Mańkowski, J. Maszew-ski, Z. Kalicki, Lepiankiewicz — w Przemyślanach apt. H. Engländer — w Radziechowie apt. Jaskiewicz — w Rozdole apt. Lud. Mierzwiński — w Rzeszowie apt. Antoni Kropiński, W. Kalinowski — w Samborze apt. Aleksiewicz, Karol Kistawa — w Skale apt. Wojciech Ro-galski — w Skolem apt. A. Lechowski — w Stryju apt. Chabazany, Komorowski — w Stru-sowie apt. Józ. Łobos — w Tłumaczu apt. Winc. Szankowski — w Turce apt. spadkobierców M. Pateka, — w Tyśmienicy apt. H. Rubla — w Zbarażu apt. J. Kruh — w Zborowie apt. Rappaport — w Złoczowie apt. Petesch, Rappaport — w Żurawnie apt. J. L. Tomaszewski.

Ogłoszenie.

Walne Zgromadzenie członków Stowarzyszenia bankowego dla handlu i przemysłu w Gródku odbędzie się dnia 27 kwietnia 1898 b. r. o godzinie 3 po południu w domu p. Jakóba Fiecha l. k. 151 w Gródku na które się sza-nownych pp. członków uprzejmie zaprasza.

P o r z ą d e k d z i e n n y:

1. Sprawozdanie Dyrekcyi z czynności za r. 1897.
  2. Przedłożenie zamknięcia rachunków za r. 1897.
  3. Udzielenie Dyrekcyi absolutoryum
  4. Rozdział zysku za r. 1897.
  5. Wybór kontrolora i rady zawiadowczej.
  6. Zmiana niektórych postanowień statutu.
- Gródek, 17 kwietnia 1898.

Dyrekcya.

Poleca się handel win Ludwika Stadtmüllera. we Lwowie.

Do „Gazety Lwowskiej“ OGŁOSZENIA

przyjmuje wyłącznie
Agencja dzienników i ogłoszeń
Pasaż Hausmana 4,
gdzie można nadawać także inseraty do
wszystkich miejscowych, zamiejscowych i za-
granicznych dzienników.
po cenach najprzystępniejszych.

Drobne ogłoszenia

od wyrazu petitem 1 1/2 centa, tłustym
petitem dwa centy.

**Lekeye szermierki na palasze
i florety.** Warunki bardzo
przystępne. Bliższe szczegóły ul.
Batorego 1. 32, pierwsze piętro,
każdego dnia od g. 4 do 6. — Dla
młodzieży akademickiej i uczy-
niów szkół średnich ceny zniżone.

Niemka

zdolna do gospodarstwa lub wychowa-
nia dzieci, poszukuje posady. Zgłosze-
nia: Klara Hoheisel, Ratibor, Neumarkt.
426

Poleca swą

Fabrykę korków katalońskich

do beczek i butelek, oraz koła korkowe
do mielenia presy

L. J. Malewski

Lwów, ul. Ormiańska 12. 9

Najtańszy skład towarów
optycznych i mechanicznych
B. KOPERNICKIEGO
we Lwowie, plac Halicki liczb. 1

poleca po cenach
najtańszych oku-
lary, ewiery,
lornety, barome-
try, ciepłomierze
mikroskop, lupy
kompasy, taśmy
miernicze, raseangi i t. p. Urządzenie dzwonków
elektrycznych. Zamówienia z prowincji załatwia
punktualnie odwrotną pocztą. Wszelkie naprawy
najtańiej i najrychlej 32

ANTONI GUDIENS

we Lwowie, plac Maryacki,
(Hotel Europejski)

poleca na 335

suknie damskie najnowsze
Batysty, Zefiry, Perkale, Sa-
tyny, Lewantyny, Płótna buł-
garskie, Materyały na suknie
do „Lawn-tenis“ Halki, Żupo-
ny, Szale, Peńczochy, Skar-
petki, Płótna i Sifony na bie-
liznę oraz wielki skład
Bielizny stołowej.

Antilentilia.

Żaden artykuł toaletowy nie może rywalizo-
wać pod względem skutku i dobroci z „Anti-
lentilią“. Środek ten otrzymany z odświeżają-
cych substancji, usuwa w krótkim czasie piegę,
plamy wątrobiane, blizny itd. nadaje cerze świe-
tą białosć, świeżosć i delikatnosć. Cena 2 zł.

Lwowskie Towarzystwo akcyjne browarów

sprzedaje od 15 stycznia b. r. **piwo butelkowe** równające się
co do smaku i jakości przednim gatunkom piwa zagranicznego:

- a) **marcowe** półlitrowe butelki po ct. 10.
- b) **Salwator** półlitrowe butelki po ct. 12, 3/10 litrowe po ct. 9.
- c) **czarny bok** półlitrowe butelki po ct. 14, 3/10 litrowe po ct. 11.

we Lwowie bezpłatna dostawa do domu, począwszy od 10 butelek.

Na prowincję wysyła się piwo począwszy od 50 butelek.

UWAGA. Dla zapobieżenia wszelkim pokątnym nadużyciom, napełnia się pod własną kon-
trolą oryginalne butelki z wyciśniętym napisem: **Lwowskie Towarzystwo
akcyjne browarów**, który to napis znajduje się także wraz z protokołowaną
marką ochronną na korkach, kapslach i opaskach.

Główny skład i zastępstwo butelkowego piwa Lwowskiego Towarzystwa akcyjnego
browarów objął

p. S. Wieser, przy ulicy Sykstuskiej 1. 14, telefon nr. 149. 145

dokąd uprasza się przesyłać wszelkie łaskawe zamówienia.

Zamówienia z prowincji przyjmuje także **Centralne biuro Towarzystwa
we Lwowie, ulica Kleparowska 1. 8.**

Kościelne

świece woskowe,
paschały, stoczki,
kwiaty do świec,
świece Apollo 283

poleca najtańiej fabryka
FRYDERYKA SCHUBUTHA

Lwów, Rynek 45.

Firma **Wiktor Berger** Lwów, Akademicka 8.

Pierwszy w kraju bezpośrednio fabryczny skład

R O W E R O W

Steyr Swift fabryk państwowych,
Crescent „Grande luxe“ amerykańskie.
George Richard „Marque royale“ francuskie.
Premier Helical angielskie.

Ceny seisle fabryczne, najumiarkowansze lecz state. — Wybór zwyz 100 maszyn na
skladzie. — Gwarancya na dwa sezony. — Cenniki bezpłatnie. — Własny war-
stat fachow. reparacyjny i szkoła jazdy.
Poszukuje się zastępców na prowincji za stosowną prowizją. 272

Handel kawy, herbaty i wina

EDMUNDA RIEDLA

we Lwowie, plac Maryacki 1. 10

poleca najlepsze gatunki

KAWY

o smaku czysto aromatycznym, które rozsyła franko opłacone do każdej
stacyi pocztowej 4 3/4 kilogr. w woreczku

PORTORICO	zł. 9.—	1/2 kilogr.	zł. —.90
CUBA gruboziarnista	9.50	"	—.96
CEYLON zielona	10.—	"	1.—
" " przednia	10.40	"	1.04
" " gruboziarnista	10.75	"	1.08
" " perłowa	10.75	"	1.08
MOCCA arabska bardzo aromatyczna	10.75	"	1.08
JAWA złota	10.75	"	1.08

UWAGA. Kawa Mocca arabska sama, używa się tylko na czarną kawę, za-
na białą kawę potrzeba używać z Ceylonem lub Jawą. Jeżeli używa się
kawy gatunki mieszane, wówczas należy każdy gatunek oddzielnie upalić.
Opakowanie nie bierze się. 21

Zamówienia z prowincji załatwia się odwrotną pocztą

Radey dworu
Dr. Stelubachera

Zakład wodoleczniczy

Brunnthal-Monachium

Wspaniałe, wolne od kurzu, ciche położenie, wśród królewskich parków, obszernie
urządzone kąpiele, z komfortem urządzone mieszkania. Sumienna i staranna
lekarska opieka. Znakoite rezultaty w chorobach przewodu pokarmowego,
chorób wynikających z przemiany materji (podagra, reumatyzm, choroba ca-
krowa i t. d.) chorób nerwowych (osłabienie nerwowe), choroby płucone. —
Ceny przystępne, tramwaj, telefon, telegraf.

Prespekta dla poznania sposobu kuracji, skutków i cen gratis. Dr. Stammler
lekarz, właściciel i kierownik (były właściciel zakładu Thalkirchen). 188

Powróciwszy z Wiednia mam zaszczyt zawiadomić Wielmożne
Panie, że porobiłam znaczniejsze zakupna na sezon wiosenny i letni, w no-
wościach materji, koronek, haftów i t. p. Polecam na zamówienia i gotowe
suknie jak również i robotę po umiarkowanych cenach upraszam najuprzej-
miej o odwiedzenie mego magazynu przy pl. Halickim 14 I piętro.
Z wysokiem pozdrazaniem

Józefina Dąbrowska.

K. GOSTYŃSKI i J. ALS

we Lwowie, plac Halicki 1. 3 (telefon Nr. 537).

jako jedyni przez Wysokie c. k. Namiestnictwo koncesjonowane 441

Generalne zastępstwo Północno-niemieckiego Lloyd'a

w Bremie sprzedaje karty okrętowe wyjeżdżającym w kraje zamorskie i udziela wszelkich wy-
jaśnień b. p. t. n. **Expedycya podróży i pakunków 3 — 5 razy miesięcznie do
Ameryki północnej, Argentyny, Brazylii, Kanady, Parany i Stanów zjednoczonych.**

Nächste Ziehung am 2 Mai

mit nur 3 fl. monatlich

spielt man auf nachstehende fünf Lose in

13 Ziehungen jährlich

und erhält diese fünf Lose nach vollständiger Bezahlung ausgefolgt:

- 1 Ital. Kreuz-Los,
- 1 Serb. 10 Frcs. Staats-Los,
- 1 Oesterr. Kreuz-Los,
- 1 Ungar. Kreuz-Los,
- 1 Dombau-Los.

Jedes Los muss einmal und kann auch zweimal
gezogen werden.

Spielrecht nach Erlag der ersten Rate.

Jeh erlasse alle 5 Lose zusammen gegen 23 Mo-
natsraten a 3 fl. oder 17 Monatsraten a 4 fl.

Bei Bestellungen erbitte ich die erste Rate und 20
kr. auf Francatur des Bezugsscheines mittelst Post-
Anweisung. Die fernerer Einzahlungen können
portofrei bei allen k. k. Postämtern für mich ge-
leistet werden.

Verlosungskalender pro 1898 gratis.

Alle in das Bankgeschäft einschlägigen Ordres werden prompt und
coulant ausgeführt.

S. KAUDERS

vormals W. J. Guth & Comp.

Bank- und Wechselgeschäft
Wien I Schottenastei Nr. 14. 445

Ziehungen:

- 2 Mai
- 13 Mai
- 1 Juli
- 1 August
- 1 September
- 1 September
- 13 September
- 2 November
- 2 Jänner
- 14 Jänner
- 1 Februar
- 1 März
- 1 März

Haupttreffer:

- 190.000 Frcs.
- 75.000 "
- 30.000 "
- 35.000 Lire
- 20.000 "
- 35.000 fl
- 20.000 "
- 10.000 "
- u. s. w.